

Zasavski GLASILO SZDL ZASAVJA TEDNIK

TRBOVLJE, 23. IX. 1964 - ŠT. 39 - LETO XVII. - 20 DIN

Pripadniki JLA opravili nalogo

(ma) ZAGORJE. — Ob zaključku del pripadnikov JLA na trasi nove Zasavske ceste je bila v petek v taboru slovesnost, ki so se je udeležili številni gostje, med njimi generalni podpolkovnik JLA Rado Pehaček, generalni major JLA Boris Čižmek, sekretar IS za promet Alojz Zokalj, predsednik republiškega odbora sindikata delavcev prometa in zvez Humbert Gačnik, sekretar IS za notranje zadeve Riko Kolenc, predsednik okrajne skupščine Ljubljana inž. Marko Bulc, zvezni in republiški poslanci, predstavniki občinskih skupščin, družbeno političnih organizacij in delovnih organizacij iz Zasavja in drugi.

Najprej je graditelje nove Zasavske ceste pozdravil predsednik zagorske občinske skupščine Dušan Kolenc, ki je v svojem govoru med drugim dejal, da so se pred petimi leti začele uresničevati dolgoletne želje prebivalcev Zasavja — začeli smo z gradnjo nove Zasavske ceste. Prebivalci Zasavja so tedaj radostni sprejeli vest, da bo najtežji odsek ceste gradila naša JLA. Predsednik Kolenc je nato govoril še o delovnih uspehih pripadnikov JLA in o pomenu nove Zasavske ceste, pri čemer je poudaril, da bo dobila nova cesta polno veljavo, ko bo podaljšana do Trbovelj, Hrastnika in Zidnega mosta s priključki proti Celju in Krškemu. Ker bo tudi to delo v težkih pogojih, je poudaril, da bodo prebivalci Zasavja srečni, če bo spet prišla na pomoč naša JLA. Na koncu pa se je v imenu vseh občanov Zasavja najpristrajše zahvalil pripadnikom JLA za vse, kar so

storili pri gradnji nove Zasavske ceste.

Major Mičo Stupar, komandant enot JLA na gradbišču Zasavske ceste, pa je naglasil, da ponosno ugotavlja, da slavijo pripadniki JLA spet novo pomembno delovno zmago. Prebili so Zasavsko cesto in pri tem delovne obveze presegli za 29%. Izkopali in prepeljali so 72.000 m³ zemlje, zgradili 5000 m³ betonskih zidov, 1900 m³ kašt, uredili 35.000 m² zgornjega stroja cestišča itd., zraven tega pa opravili še mnogo drugih del. Vrednost del enot JLA na Zasavski cesti pa cenijo na okrog 875 milijonov dinarjev. Major Stupar je poudaril, da so bili doseženi pomembni uspehi tudi v notranjem vojaškem življenju in v sodelovanju ter da predstavlja nova Zasavska cesta še en pomemben objekt bratstva in enotnosti jugoslovan-skih narodov.

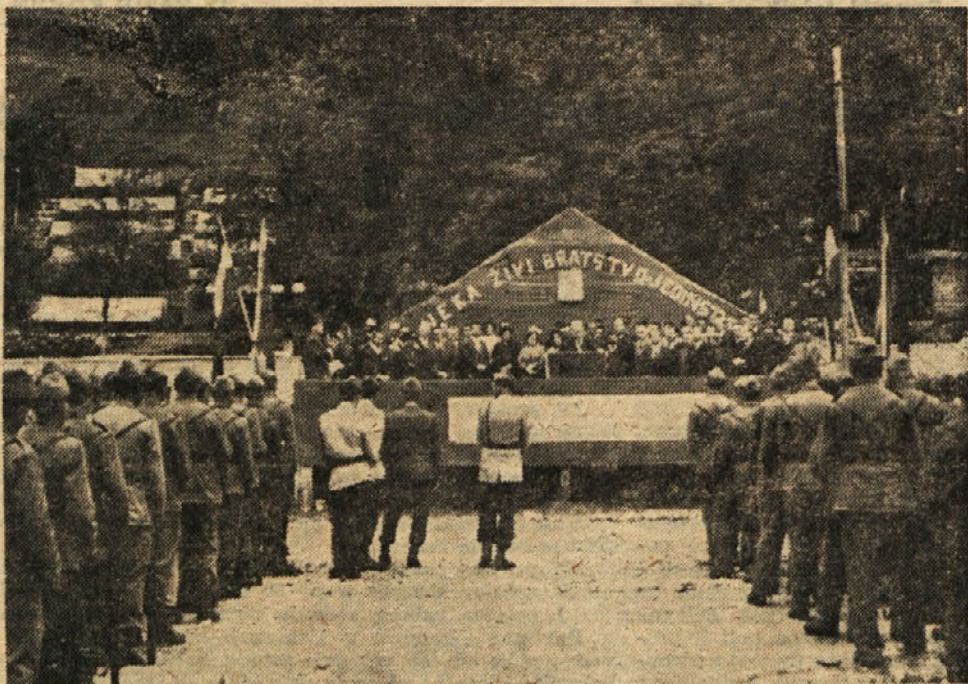
Na slovesnosti je govoril

V PETER SO PRIPADNIKI JLA KONČALI Z DELOM NA ZASAVSKI CESTI. Ob tej priložnosti je bila v taboru v Zagorju ob Sa vi slovesnost, ki so se je udeležili številni gostje

tudi sekretar IS za promet Alojz Zokalj, ki je govoril o pomenu ceste in o deležu pripadnikov JLA. Svoje izvajanje je zaključil z besedami: »Živel jurišni odred Pasjeka in Maljeka, žive la naša JLA!«

S slovesnosti, na kateri je govoril še generalni podpolkovnik JLA Rado Pehaček, so poslali pozdravni brzojavki vrhovnemu komandantu oboroženih sil SFRJ in predsedniku republike Josipu Brozu-Titu in armadnemu generalu Ivanu Gošnjaku. Predsedniku Titu so pripadniki JLA sporočili, da so častno opravili nalogo pri gradnji nove Zasavske ceste.

Za uspešno delo so bili vsi pripadniki JLA nagrajeni z izrednim dopustom; posameznim enotam pa so bile podeljene številne praktične nagrade (radijski in televizijski sprejemniki in drugo).

V TOLMUNIH je bila v petek odkrita spominska plošča v znak priznanja pripadnikom JLA, ki so gradili Zasavsko cesto

Zasedanje Skupščine Komunalne skupnosti socialnega zavarovanja

(ma) TRBOVLJE — Danes zaseda v Trbovljah skupščina Komunalne skupnosti socialnega zavarovanja v Zasavju. Na dnevnem redu je obravnavala poročila o poslovanju sklada zdravstvenega zavarovanja, informacija o delu in problemih pokojninske službe, poročilo o poteku mandatne dobe polovice članov skupščine in sprememba sklepa o števi-

lu članov skupščine Komunalne skupnosti socialnega zavarovanja in določitvi volilnih enot.

V LITJI VLAK V VPREGO. 20. septembra je na nezavaranem železniškem prelazu na Graški cesti pri Litiji ob 18.45 tovorni vlak zadel v vprego, last Ivana Cerarja iz Bitič pri Litiji. Voznik se ni preprčal, če je proga prosta. Vlak je zadel v vprego, zmečkal koplje in voznika. Ivan Cerar je zaradi poškodb umrl, sopotnika Jože Lovše in Janez Cerar, pa sta zaradi težkih poškodb morala ostati v ljubljanski bolnišnici.

**Danes: URADNI
VESTNIK ZASAVJA**

ZAGORSKI PIONIRJI so ob veliki delovni zmagi pripadnikov JLA, prebitju Zasavske ceste, izročili komandantu enot, majorju Miči Stuparju, cvetje in mu čestitali k pomembnemu uspehu

PREMALO PRIJAV

Pisali smo že o trboveljski podružnici Društva kadrovskih delavcev Ljubljana. Mogoče je bilo netočno to, da smo napisali, da je društvo že ustanovljeno. Namreč, društvo, oziroma podružnica že obstaja, vendar do njene ustanovitve zaenkrat še ni prišlo. Vzrok temu pa bi bilo treba iskati v premajhnem odzivu delovnih organizacij kot kolektivnih članov bodočega društva in tudi premajhnem številu individualnih prijav. Trboveljska podružnica bo, kot smo izvedeli, imela kolektivne člane (te bodo predstavljale delovne organizacije) pa tudi individualne člane (iz vrst kadrovskih delavcev, psihologov, socialnih delavcev itd.).

Za izvrševanje svojih nalog bo društvo nujno potrebovalo finančna sredstva. Le-ta bo dobilo s članarino svojih članov oziroma kolektivno članarino delovnih organizacij. Višina kolektivne članarine se giblje od 5000 dinarjev naprej, glede na število zaposlenih v kolektivu.

Podružnica v Trbovljah je nastala na pobudo Društva kadrovskih delavcev SR Slovenije, ustanovili pa so že iniciativni odbor, ki že pripravlja program dela in zbira prijave. Žal je v teku enega meseca prišlo bore malo teh prijav, kar vsekakor ni razveseljivo, če pomislimo, da bodo delovne organizacije od članstva v tem društvu imele samo korist v pogledu kadrovskih služb in same kadrovske politike. (Žak)

OZIMNICA IN PREKUPČEVALCI

Smo v času, ko nas vse skrbi, kje in kako si bomo priskrbeli ozimnico. Naj takoj v začetku povemo, da so Trboveljčani glede tega lahko brez skrbi, saj je tukajšnje podjetje »VITAMINKA« zagotovilo dovolj velike količine kvalitetnih proizvodov te vrste. O tem smo že pisali v 27. številki našega tednika, danes pa je namen našega pisanja nekoliko drugačen. Za kaj gre?

Kot vsako leto se tudi letos pojavljajo v Trbovljah in tudi drugod po Zasavju tako imenovani prekupčevalci, ki prodajajo ljudem krompir, grozdje, pa tudi druge agrarne pridelke. Morda se ljudje pri tem niti ne zavedajo, kako in koliko so jih pri prodaji ti prekupčevalci opeharili. Kot primer naj navedemo, da je nekdo dobil pri kmetih krompir po 28 din za kilogram, ljudem pa ga je potem prodal po 45 dinarjev in si pri tem na nezakonit in spekulativni način prislužil lepe denarce na račun nepoučenih ljudi. Ta primer se je zgodil v Trbovljah in kdo ve, koliko je še takih primerov v naših krajih.

Pri prodaji grozdja (industrijskega) je zadeva sama mogoče (in prav gotovo je) še bolj drastična. Prekupčevalci z grozdem, teh je največ iz vzhodnega dela Srbije, predvsem iz Negotina, na nezakonit način kupčujejo in ravno tako opeharjajo naše ljudi, ki poleg tega večkrat sami

POVIŠANE CENE KINOVSTOPNICAM

Prejšnji teden je bilo v Trbovljah posvetovanje predstavnikov kinematografov trboveljske občine o težavah, v katere so zapadli kinematografi. Ugotovljeno je bilo, da se cene kinematografskih vstopnic v zadnjih dveh letih niso dvignile, kljub naraščanju stroškov, ki jih bremene predvajanje rednega kino programa. Zaradi velikih stroškov, ki jih imajo kinematografi, so se zastopniki odločili, da na predlog samoupravnih organov povišajo cene vstopnic za kino predstave.

Tako bosta kino Delavski dom in kino Svoboda Trbovlje II zvišala cene vstopnic z 2. septembrom 1964, in sicer: IV. prostor, sedanja cena 70 din — nova cena 90 din; III. prostor, sedanja cena 80 din — nova cena 110 din; II. prostor, sedanja cena 90 din — nova cena 120 din; I. prostor, balkon sedanja cena 200 din — nova cena 130 din.

Kino Svoboda Trbovlje pa bo uveljavil z 2. septembrom 1964 naslednje cene:

III. prostor, sedanja cena 70 din — nova cena 90 din; II. prostor, sedanja cena 80 din — nova cena 100 din; I. prostor, balkon, sedanja cena 100 din — nova cena 120 din.

Povišane vstopnice v Trbovljah bodo v povprečju še vedno nižje od cen vstopnic ostalih kulturnih in zabavnih prireditelj. Znatno pa so te cene nižje od stopnic za športne prireditve. Kljub povišanju cen pa ostanejo še tudi vnaprej filmske predstave najcenejša kulturna zabava za našega delovnega človeka.

Uprava kinematografov

Delavski dom Svobode II in Svobode Zasavje

Skrb za borce - skrb vse družbe

V sredo, 16. septembra, so predstavniki Zveze borcev razpravljali o nekaterih perečih vprašanjih, ki zadevajo borce; posvetovanja sta se udeležila tudi Ado Naglav, predsednik občine Trbovlje, in Stane Hodej, predsednik občinskega odbora SZDL Trbovlje.

V smislu priporočil Zveznega izvršnega sveta so tudi v Trbovljah ugotovili, da je skrb za borce skrb vse družbe, torej ne samo Zveze borcev, ampak tudi delovnih organizacij in podobno. V bodoče si bo treba prizadevati, da bo ZB preko aktivna še bolj povezana s terenom; treba je dobiti prizadevne

predsednike aktivov na terenih, sposobne za sistematično delo.

Prav tako bi bilo potrebno že v vsaki delovni organizaciji, kjer so pač zaposleni naši borci, reševati vrsto drobnih in tudi večjih problemov, s katerimi se mora sedaj ubadati le ZB, ki pa sama tudi ne zmore vsega.

največkrat nestrokovno odberejo te proizvode, poleg tega jih pa še preplačujejo. Verjetno je tu edina pravilna pot, da če že skrbi sindikalna organizacija v posameznih podjetjih za ozimnico svojih članov, naj to stori s pomočjo »Vitaminke«. To misel je sprožil primer sindikata v »RUDISU«, ki je predložil »Vitaminko« spisek svojih službenec, ki želijo dobiti kvalitetno ozimnico. Ta primer je posnemalo tudi nekaj drugih delovnih organizacij v Trbovljah.

Naslednji problem s tega področja pa so tako imenovane »rčne vožnje«. Namreč, koferji v nekaterih podjetjih svojevoljno prevajajo te »prepevane« tovore. Sama podjetja bi morala v takih primerih ostro ukrepati in tudi nadzorovati svoje voznike.

Trina inspekcija bo s pomočjo ljudske milice kontrolirala »rčne vožnje« ter primerno ostro ukrepala. Zato še enkrat opozarjamo prebivalce iz Trbovelj, Zagorja in Hrastnika, naj pri teh primerih pazijo in naj se ne puste zavajati in prevarati od ljudi, ki so navadni prevaranti in naši družbi in tudi samemu razvoju trgovine prav nič ne koristijo. Ob zelo ugodnih pogojih, ki jih trgovska podjetja nudijo potrošnikom (mimogrede naj povemo, da dobijo v Trbovljah stranke krompir na svoj dom), je resnično nezaznamljivo početje nekaterih ljudi, ki se ogrevajo za to »rčno trgovino«, ki jo naj še enkrat tako imenujemo. Prepričani smo, da bodo potrošniki spoznali svojo zmotno. (Žak)

Barvne razglednice Trbovelj in še kaj...

V prejšnji številki našega tednika smo naše bralce seznanili z novimi barvnimi razglednicami mesta Trbovelj. Danes pa naj bi bil namen pisanja nekoliko drugačen. Oglejmo si drugo stran medalje.

Turistično društvo iz Trbovelj je torej uspelo izvršiti akcijo, ki je prinesla Trboveljčanom barvne razglednice. Samo turistično društvo pa se je nenadoma znašlo v veliki zagati. Vsa trgovska in tudi precej drugih podjetij v Trbovljah so namreč obljubila društvo, da bodo prevzela celotno zalogo teh razglednic. Resnično so prevzela samo manjši del zaloge, tri četrtine naklade pa je še vedno na zalogi pri turističnem

društvu. TD Trbovlje se je spet lahko (na srečo!) pomenilo z »Jugo-reklamom«, ki je povrnitev vseh stroškov (ti znašajo 5 milijonov dinarjev) odložil do spomladi 1965.

Podjetja v Trbovljah se zdaj izgovarjajo na vse mogoče načine, da ne morejo prevzeti celotne zaloge. Omenimo naj, da bi trboveljska podjetja vsekakor z večjim razumevanjem lahko pomagala Turističnemu društvu, saj bi od tega imela verjetno samo korist.

Čeprav bo Turistično društvo z lastnimi sredstvi skušalo rešiti ta problem, je za ustanove, kot so »1. junij«, »Tobak« in druge, še čas, da popravijo zamujeno! (Žak)

DOM NA VRHEH POSTAJA PREMAJHEN

Trboveljska ZB NOV je na Vrheh zgradila Dom revirskih in savinskih borcev NOV. Najprej so v njem nudili usluge le članom ZB, zdaj pa se je pokazala potreba, da nudijo usluge vsem obiskovalcem Partizanskega vrha, saj je Dom rudarjev na Partizanskem vrhu že drugo leto zaprt.

Zaradi tega postaja Dom na Vrheh pre-majhen. Tam razpolagajo le z 18 ležišči. Organizacija ZB je že začela razmišljati o razširitvi doma. Ležišča bodo pridobili tako, da bodo že letos postavili 2 weekend hišici, v prihodnje pa jih mislijo zgraditi še več. Računajo, da bo v naslednjih letih, ko bo zgrajena cesta, še večja potreba po ležiščih.

Dnevni penzion na Vrheh je bil letos 1400 din, člani ZB NOV pa so plačali le po 700 din.

ZB je imela do letošnjega marca v upravljanju tudi Dom rudarjev na Partizanskem vrhu, ker jim je potekla pogodba, je prenehala tudi upravljanje in zdaj je dom zaprt.

Ce bo cesta do Vrhov v zimskem času prevozna, si v Domu ZB na Vrheh obetajo dosti obiskovalcev (ob igrah kovinarjev imajo okrog 200 gostov). Obiskovalci so z novim upravnikom zelo zadovoljni, zato je mogoče pričakovati, da se bo obisk večal.

Ker bo že v kratkem delno rešeno vprašanje pomanjkanja ležišč, bo zanimanje za Vrhe skorajda zagotovo naraslo. G.

Udeleženci posvetovanja so govorili še o nekaterih drugih vprašanjih in se nato dotaknili še stanovanjskega vprašanja.

ZB že nekaj let zamaš skuša reševati ta problem, ki bi ga morala kompleksno reševati vsa trboveljska družba. Res jim je šla doslej občina na roko, kolikor je mogla, vendar sredstva ne zadostujejo. Dovolj žalostno je, da si moramo še dvajset let po osvoboditvi prizadevati nekako priti do stanovanj za borce; za to bi bilo treba zadolžiti predvsem gospodarske organizacije, kjer so borci, ki potrebujejo stanovanja, zaposleni.

Seveda je zdaj spet vprašanje, kako s tistimi borci, ki so že upokojeni. Zedinili so se, da bo tu pomagala s svojimi sredstvi občina, pri zaposlenih borcih pa naj bi dale vsaj polovico gospodarske organizacije, drugo polovico pa stanovanjski sklad.

Na koncu so sklenili, da bo na eni prihodnjih sej skupščina občine Trbovlje obširno obravnavala vsa ta vprašanja. N. D.

NOVI PROSTORI »VITAMINKE«

Pri trgovskem podjetju »Vitaminka« v Trbovljah je še vedno čutili pomanjkanje ustreznih lokalov. Lokaia pri »Amerški« in »Na mostu« sta vsekakor že zaradi neustreznega prostora neprimerna, poleg tega pa sta še zelo nerentabilna. Podjetje samo ju je

pravljen, vprašanje je le še preselitev sezonskih delavcev in nekaj adaptacijskih del.

Drugo leto ima podjetje v načrtu adaptacijo lokala pri Sitarju na Vodenski cesti. Tu sta dva prostora po adaptaciji pa bo tam samo en prostor. Tudi sama oprema bo zelo sodobna. (Žak)

Trbovlje

že mislilo ukiniti, vendar sta lokala še ostala — na željo tamkašnjih prebivalcev »Vitaminka« bo verjetno že čez mesec dni odprla nov lokal v poslovni zgradbi Komunalne Oprema za ta lokal je že pri-

NAROČAJTE VAŠ LIST

Zasavski
GLASLO
SZDL
ZASAVJA
TEDNIK

Sprejeti programi dela

Družbeno-politične organizacije hrastniške občine so v preteklih dneh izdelale programe dela do konca junija prihodnjega leta. Iz programov dela izhaja, da bodo družbeno-politične organizacije obravnavale nekatera aktualnejša vprašanja.

Tako bo ObSS predvsem obravnaval problematiko organizacij in družbenih služb, še posebej kadrovske politike, nagrajevanje in delitev, standard itd. ObO SZDL se bo zavezal za hitrejši razvoj šolstva, zdravstva, za po-

življanje dela krajevnih skupnosti, za razvoj družbenega upravljanja in za kvalitetnejše delo občinske skupščine. ObK ZKS pa bo nadaljeval s predkongresno aktivnostjo, pozneje pa bodo obravnavali kongresno

gradivo in razčistevali nekatera idejna vprašanja v zvezi z razvojem komun.

V prihodnjih dneh bodo programe dela obravnavali na sestankih KO SZDL, OO ZK in sindikalnih podružnic.

SEJA OBČINSKE ZVEZE DPM

Občinska zveza DPM je na svoji zadnji seji razpravljala o pripravah na praznovanje

29. novembra. Tega dne bodo imeli pionirski odredi na šolah konferenčne, na katerih bodo sprejeli programe dela v zvezi s praznovanjem 20-letnice osvoboditve, izvolili bodo pionirske starešinske svete itd. Hrastniški pionirji se bodo vključili v tekmovanje vseh naših pionirjev ob 20-letnici osvoboditve.

Občinska zveza DPM Hrastnik je na zadnji seji razpravljala še o pripravah na praznovanje tedna otroka in na bližnje občne zборе društev prijateljev mladine.

Hrastniški kolesarji drugi na državnem prvenstvu

Predzadnje nedeljo, 13. septembra, je bilo v Novi Gradiški državno prvenstvo za kolesarje — turiste. Na 60 km dolgi progi je startalo nad 50 kolesarjev iz vseh jugoslovanskih klubov.

Kolesarji so zozlili na progi Gradiška—Slavonska Požeja, in sicer na progi, ki je bila v glavnem ravninska. Med posamezniki je zmagal Stjepan Furgo, član Spartaka; Hrastničani pa so se uvrstili takole: 2. Jože Majes, 3. Vinko Zeleznik, 7. Ruđi

Kajič, 10. Branko Povh. Med ekipami so zmagali kolesarji Spartaka, drugi so bili Hrastničani, tretji pa Rog iz Ljubljane itd.

Omeniti velja, da so beograjski sodniki zaradi zamenjave mest od četrtega do šestega oškodovali Hrastničane za ekipno zmago.

J. M.

O DELU HRASTNIŠKE MLADINE

Tokrat je o hrastniški organizaciji ZMS povedal nekaj zanimivosti Jože Guzej, član občinskega komiteja ZMS v Hrastniku. Na naša vprašanja je takole odgovarjal:

Kaj bi lahko povedali trenutno o aktivnosti hrastniške mladine?

— Prav sedaj so v teku intenzivne priprave za organiziranje letnih konferenc po mladinskih aktivih tako v delovnih organizacijah kot na šolah, prav tako pa se tudi pripravljamo na občinsko konferenco ZMS, ki bo predvidoma 15. novembra. Okrog 25. septembra namepravamo izvesti dvodnevni seminar za predsednika in sekretarje vseh mladinskih

aktivov v hrastniški komuni. Program za ta seminar je že pripravljen. V glavnem bomo tam razpravljali o predkongresni dejavnosti mladine in pa o izvedbi še prej omenjenih letnih konferenc mladinskih aktivov. Letos bomo tudi pri nas organizirali tekmovanje za dvig produktivnosti v delovnih kolektivih. Takšno tekmovanje smo sicer že lani izvedli, vendar ni bilo pričakovane interesa, pa tudi organizacija samega tekmovanja je »škripala«. Letos

ŽE MANJ PROBLEMOV V ŠOLSTVU

Podobno kot v Litiji, Zagorju ob Savi smo se tudi v Hrastniku pozanimali na začetku novega šolskega leta za probleme šol.

NAJPREJ OSNOVNA ŠOLA DOL PRI HRASTNIKU: na šoli imajo v 8 razredih 284 učencev; v okviru šole sta še podružnici v Turju (23 učencev v 4 razredih) in na Kalu (25 učencev v 2 oddelkih s kombiniranim poukom). Kadrov je na šoli dovolj, manjka le predmetni učitelj za pouk angleščine. Ker je kader mlad, mu starši toliko ne zaupajo kot starejšemu kadru, čeprav to sploh ne bi smel biti problem.

Na šoli na Dolu imajo sicer samo en kabinet, vendar imajo v njem vse pripomočke. Šola ima tudi dobro urejeno tehnično delavnico in obnovljeno telovadnico. Notranjost šole pa je slaba, saj je bila zadnjič pleskana 1947. leta. Nekateri učilnice so letos dobile parket največ po zaslugi Tovarne Kemičnih izdelkov.

CENTRALNO OSNOVNO ŠOLO NARODNEGA HEROJA RAJKA V HRASTNIKU obiskuje v 8 razredih s 40 oddelki 1285 učencev. Podružnično šolo v Podkrajju, kjer je 5 razredov, pa obiskuje 29 učencev. Zaradi kadrov na šoli nimajo posebnih problemov. Kabinete bodo uredili v najkrajšem času. Šola ima lepo urejeno telovadnico in igrišče, da lahko nudi učencem idealne pogoje za športno izživiljanje. Posebnih problemov na šoli narodnega heroja Rajka zdaj skorajda ni.

G.

PREVRNILA SE JE PRIKOLICA

(g) Hrastnik — Dne 19. 9. ob 10.30 se je na Marnovem klancu pri Hrastniku prevrnila prikolica z registracijsko številko 12-20-MS. Voznik kamiona MS 21-32, Gjerek Avgust, star 26 let, stanujoč v Kobilju št. 13 pri Lendavi zaradi težkega bremena ni mogel speljati, zato je zapeljal vzvratno, toda tako, da se je prikolica prevrnila. Škoda na prikolic in tovoru je minimalna — okrog 10.000 dinarjev.

kaže, da bo stvar stekla in se torej nadajamo dobrih rezultatov.

Kaj pa delovne akcije?

— Mladina iz Hrastnika je sodelovala v prostovoljni delovni akciji pri urejanju igrišča bivšega ŠD »Rudar«, prav tako pa je odšlo šest mladincev za dva meseca na Jadransko magistralo. Nekaj brigadirjev je bilo vključenih tudi v trboveljsko MDB. Ko se bodo drugo leto pričela dela za izgradnjo bazena, pa bomo seveda tudi sodelovali pri gradnji s prostovoljno akcijo.

Se nekaj o kulturni oziroma športni dejavnosti?

— Športna dejavnost je prav sedaj — v času dopustov — nekoliko zamrla, če seveda ne jemljemo v obzir tistih mladincev, ki aktivno sodelujejo v športnih organizacijah. Drugače pa vedno prirejamo tekmovanja, predvsem ob dnevu mladosti, občinskem prazniku in drugih priložnostih. Kulturna dejavnost: pred kratkim smo imeli zabavni večer, zdaj pa smo redno organizirali mladinski ples. V zimskem času imamo namen prirediti še več takih zabavnih večerov s programom. Radi bo uvedli tudi plesno šolo in zaradi tega smo že prosili Delavsko univerzo in Zvezo Svobod, ki naj bi plačali plesnega učitelja. (žak)

»ZASAVSKI TEDNIK« ODGOVARJA NA ANONIMNO PISMO

Mater rudniških najmlajših šoloobveznih otrok

Pred časom je prispelo v uredništvo »Zasavskega tednika« pismo s podpisom »Mater rudniških najmlajših šoloobveznih otrok«. Skorajda bi pismo romalo v koš, ker na anonimna pisma ne odgovarjamo, niti jim ne mislimo odgovarjati v prihodnje. Zaradi »aktualnosti« vprašanja, ki ga pismo obravnava, smo se tokrat odločili, da odgovorimo. Morda bi v tem času odgovorili že materam na njihove naslove, ker pa zanje ne vemo, smo se odločili za javni odgovor.

Takole so zapisale nepodpisane »Mater rudniških najmlajših šoloobveznih otrok«:

»Vsepovsod je govor o reformi šolstva v Hrastniku. Ne vemo, zakaj bi naj bilo dobro, da najmlajši otroci hodijo z rudnika v šolo Ivana Cankarja in to še v spodnjo. Šola na rudniku je bila zgrajena za to, da ne bodo majhni otroci hodili po celem Hrastniku v šolo, da bodo matere bolj brez skrbi, ko bodo njihovi otroci hodili v šolo in iz nje. Rudniške žene so udarniške delale pri šoli za to, da bodo brez skrbi puščale otroke v šolo...«

To je samo delček pisma, v katerem se nepodpisane matere zavzemajo, da bi organizacija osnovnega šolstva ostala pri starem. Zakaj, ne vemo, ker njihova navajanja niso dovolj prepričljiva.

In še odgovor na pismo:

Res se je v Hrastniku že dolgo časa govorilo o združitvi šol, za kar je bila zainteresirana široka javnost. Čeprav smo o reorganizaciji osnov-

nega šolstva že nekajkrat pisali, ne bo odveč, če o tem problemu spet napišemo nekaj več.

Ko se je pred leti na zborih volivcev razpravljalo o učnih uspehih in kadrovskih problemih na šolah, je bil iznesen predlog o združitvi osnovne šole narodnega heroja Rajka in osnovne šole Ivana Cankarja. Ker so se ti problemi lani še stopnjevali, so začeli pristojni organi to možnost podrobneje proučevati. Tako so ugotovili, da bi z združitvijo res lahko rešili precej težav predvsem bi odpravili problematiko v zvezi s pomanjkanjem učnega kadra, prostorov in učil za sodobni kabinetski pouk na višji stopnji, s čimer bi bistveno izboljšali pogoje za bolj zadovoljive učne uspehe. Ob vsem tem se je — razumljivo — pojavilo tudi nekaj vprašanj, na primer otroci bodo imeli daljšo pot v šolo. Vendar so pozitivna in napredna spoznanja, predvsem pa utemeljeno upanje na boljše učne uspehe oziroma kvaliteto znanja ob zaključku osemletnega šolanja, »odtehtala« slabe strani. Zaradi daljše poti so bili pred očmi predvsem najmlajši. Vendar je bilo ugotovljeno, da je pot le dobrih sto metrov daljša (in celo manj nevarna) od poti v otroško varstveno ustanovo za otroke iz Zgornjega Hrastnika, oziroma od lanske šole za prvošolce iz Spodnjega Hrastnika.

Vsestransko proučen predlog o združitvi so obravnavali tudi zbori volivcev, kjer so bili občani seznanjeni z vsem, kar jih je v zvezi s tem zanimalo. Imeli pa so tudi priliko povedati svoje

mišljenje o reorganizaciji šolstva. Skoraj vsi zbori volivcev so predlog o združitvi osnovnih šol narodnega heroja Rajka in Ivana Cankarja sprejeli, 29. avgusta pa ga je potrdila tudi Občinska skupščina Hrastnik.

Po seji Občinske skupščine Hrastnik se je začelo intenzivno delo, da bi se pouk pravočasno in normalno začel. Pripravljene so bile učilnice, preseljen nujno potreben inventar in učila, razdeljeni učenci po razredih in turnusih, urejen predmetnik, urnik itd. Za varnejšo pot skrbi na seminarju usposobljena šolska prometna milica, ceste pa so na novo označene s prehodi za pešce. Ker je Občinska skupščina zagotovila znatna sredstva za opremo kabinetov, popisujejo učila. S tem bo omogočen že letos kabinetski pouk fizike in kemije, likovni in tehnični pouk; za telesno vzgojo pa že imajo učenci eno od najbolje opremljenih telovadnic. S tem bo šola izpopolnila že precej pogojev, ki jih bo v doglednem času postavljala zakon o verifikaciji osnovnih šol in ki jim na primer na bivši osnovni šoli Ivana Cankarja ne bi bilo mogoče zadostiti.

Pričakujemo, da bodo tudi matere rudniških najmlajših šoloobveznih otrok spoznale, da imajo vsi otroci hrastniške doline pravico do enako kvalitetnega pouka in da so bila poleg prostovoljnega dela in vsestranske pomoči rudnika vložena v šolo narodnega heroja Rajka tudi velika družbena sredstva.

Seja obeh zborov Skupščine občine Zagorje ob Savi Družbeni plan zadovoljivo dosežen

Na 16. seji obeh zborov Skupščine občine Zagorje ob Savi, ki je bila 17. septembra, so:

■ potem, ko so odborniki poslušali poročilo o izpolnjevanju družbenega plana in proračuna občine Zagorje ob Savi za razdobje januar — junij 1964, v razpravi še posebej poudarili, da je potrebno vso problematiko prenesti na delovne kolektive. Med drugim so govorili tudi o tem, da so »Ljubljanske mlekarne« pripravljene urediti v Zagorju ob Savi obrat družbene prehrane, ki je nadvse potreben. Doseganje razprave so bile upoštevane tudi v tem, da bodo »Ljubljanske mlekarne« uredile v starih prostorih knjižarne mlečno restavracijo.

Govora je bilo še o izvozu, pri čemer je bilo slišati, da bo Rudnik rjavega premoga Zagorje v letošnjem drugem polletju povečal izvoz premoga v Avstrijo; Lesno industrijsko podjetje Zagorje ob Savi pa raz-

mišlja o prehodu na proizvodnjo novih artiklov, in sicer s sodobnim tehnološkim procesom. V razpravi je bila omenjena še priključitev podjetja »Petrošnja« k Ljubljanski »Prehrani«, o čemer so dogovori v teku. Razpravljalo se je še o investicijah in pri tem omenilo premajhno angažiranje notranjih rezerv za to.

■ Na dnevnem redu je bilo tudi poročilo sveta za urbanizem, komunalne in stanovanjske zadeve. V razpravi je bil predvsem poudarjen razmah individualne stanovanjske izgradnje.

■ Skupščina občine Zagorje ob Savi je na zadnji seji sprejela še odlok o gasilskem skladu in odlok o kontroli obrtnih uslug, soglasno je sprejela predlog o sofinanciranju Zasavske ceste, prevzela je investitorstvo za pošto na Izlakah in med drugim sklenila prenesti določene pristojnosti na svete občinske skupščine.

(rap)

Razmah planinske dejavnosti

Planinstvo ima v turistični dejavnosti zagorske občine določeno pomen. Majhne prenočišne zmogljivosti v Zagorju in na Izlakah ne morejo zadovoljiti vseh potreb; zato planinske postojanke pripomorejo, da se ublaži problem pomanjkanja prenočišnih zmogljivosti.

Lani je bila na Zasavsko goro zgrajena cesta, zaradi česar se je obisk te planinske postojanke občutno povečal. Prejšnja leta je bila Zasavska gora obiskana v večjem številu le ob sobotah in nedeljah, zdaj pa se je stanje močno spremenilo, saj je ta postojanka dostopna z vsemi motornimi vozili z zagorske, litijske in moravske smeri. Na še večji obisk pa bo gotovo vplival priključek na Zasavsko cesto.

Ta dejstva narekujejo odoboru PD v Zagorju še večjo aktivnost, da bo planinska postojanka na Zasavski gori pravočasno pripravljena na večji obisk in da bo zadovoljila z udobjem tudi zahtevnejše obiskovalce. Čas kaže, da takšna postojanka ne more biti domena samo planinskega društva, pač pa celotne komune, saj bo turizem tudi v Zagorju ob Savi in v celotnem Zasavju pomemben člen v gospodarstvu.

Znano je tudi, da je bilo letos zab. leženo močno izletniško udejstvovanje izseljencev, ki so prav radi v lepih poletnih dneh obiskovali planinske postojanke. Vendar planinsko društvo s svojo dejavnostjo in kljub skrbnemu gospodarjenju lahko le postopoma izboljšuje notranjo ureditev planinskih postojank in skrbi za markacijo poti; večjih investicijskih del pa društvo ni sposobno za četi.

Za tedensko rekreacijo kažejo Zagorjani veliko zanimanje, posebej že zdaj, ko s vzpostavljene avtobusne zveze s Podkumom, Senožetom in Čemšeniškom. Tako so rudarjem in drugim delavcem približani višje ležeči predel zagorske občine. Med temi je na primer Čemšeniška planina doživela letos rekorden

obisk. Postojanka, ki ima 16 postelj in 12 skupnih ležišč, je bila letos prvič odprta in oskrbovana neprekinjeno od 15. junija do 15. septembra. Pestrost obiskovalcev je evidentirana v spominski knjigi in kaže, da se je krog ljubiteljev te edinstvene planine v Zasavju občutno razširil. Koča bo v jesenskih mesecih oskrbovana le ob sobotah in nedeljah; sicer pa je v njej kontrolna postaja Zasavske planinske poti Kumrovec — Kum.

Na severozahodnem pobočju Čemšeniške planine se odpira novo rekreacijsko področje, kjer namerava Planinsko društvo Zagorje dograditi

planinski dom z zmogljivostjo 40 ležišč. Sindikat iz Zagorja je začel z gradnjo počitniškega doma; zaradi pomanjkanja sredstev pa so dela opustili. Idealna lokacija na višini 900 metrov ob robu idealnih smučarskih terenov je prav gotovo vzrok, da se je PD Zagorje odločilo, da dogradi dom. K sodelovanju je povabilo zagorske delovne organizacije. Izgleda, da bo dom prihodnje leto dograjen. Od doma bo do vrha Čemšeniške planine le pol ure hoda.

Maja letos je izšel vodnik po Zasavski planinski poti Kumrovec — Kum, ki usmerja ljubitelje gorske prirode tudi na področje, ki ni bilo najbolj obiskano. Bližina glavne prometne žile, ceste Maribor—Ljubljana, pa tudi obeta Čemšeniški planini iz leta v leto več obiskovalcev,

ZAKLJUČEK GLAVNE SEZONE V MEDIJSKIH TOPLICAH

Letos se je promet v »Medijskih toplicah« precej povečal. Povečalo se je tudi število obiskovalcev. Lani so imeli 1600 nočitev, letos do zadnjega avgusta pa 1647. Nočitev inozemskih gostov je bilo lani 700, letos pa 1029; domačih pa lani 900, letos pa 618. V treh mesecih glavne sezone je bilo letos 147 inozemskih gostov, ki so imeli 1002 nočnine; 151 domačih gostov pa je imelo 366 nočin. Inozemski gostje so na Izlakah bivali povprečno 7 dni, domači pa le dva dni in ool. Med inozemci je bilo na Izlakah največ Nemcev, Poljakov, Francozov, Avstrijev in Italijanov. Nekaj skupin inozemskih turistov se je prijavilo za bivanje na Izlakah tudi za jesen, zaradi česar računajo, da se bo obisk gostov precej povečal.

Za letovanje na Izlakah pa je za prihodnje leto zanimajo raven Bavarecev tudi Italijani.

Ob koncu glavne sezone pa na Izlakah že mislijo na zimsko sezono. Skupaj z aktivom ZMS in Turističnim društvom razmišljajo o umetnem drsalističu, s čimer bi uspeli podaljšati sezono na vse leto.

Medijske toplice so si prve med gostinskimi podjetji uredile menjalnico tujih valut, v kateri so letos zamenjali za 2,5 milijona din deviz, kar kaže na to, da je bila na Izlakah menjalnica vsekakor potrebna.

Ze večkrat smo pisali o problemih kadra. Kljub vsem težavam bodo letošnji plan prometa (45 milijonov din) presegli za 10%, saj računajo na promet v višini 50 milijonov din.

Za zaključek naj omenimo, da je bila letošnja sezona v Medijskih toplicah zadovoljiva; ob nedeljah se je zbralo na Izlakah tudi okrog 350 motornih vozil. Podjetje je

zaradi česar se bodo morali turistični in planinski delavci pripraviti na povečan dotok obiskovalcev, saj je zgrajena gozdna cesta do samega vznožja vrha Čemšeniške planine.

Med turističnimi in planinskimi delavci je v Zagorju ob Savi mnogo požrtvovalnosti in idealizma. Sedanja njihova naloga je — zgraditi rekreacijsko in turistično središče na Čemšeniški planini, kjer bo sezona skozi vse leto. Upajmo le, da ne bo ostalo le pri načrtih, pač pa da bomo lahko že kmalu poročali o začetnih delih pri izgradnji tega središča, prepotrebne za delovne ljudi Zagorja.

G.

Oglejte si Muzej NOB v Zagorju

Svet muzeja NOB zagorske občine sporoča, da je bil 4. julija letos v Zagorju na svečan način odprt Muzej NOB. Vse občane Zagorja ob Savi in drugih zasavskih občin obveščamo, da je Muzej NOB v Zagorju ob Savi odprt za ogled vsak ponedeljek od 15. do 18. ure in vsak četrtek od 8. do 12. ure. V kolikor bi si člani posameznih organizacij ali društve hoteli ogledati muzej izven določene časa, naj to sporočijo vodstvu muzeja dva dni pred nameravanim obiskom.

Zagorje

TEDEN BOJA PROTI TUBERKULOZI V ZAGORJU

Tudi letos, ko je svetovno leto zdravja, bodo v Zagorju ob Savi izvedli teden protituberkulozne dejavnosti, in sicer v času od 21. do 30. septembra. Doslej so pripravili že troje predavanj; o tuberkulozi nasploh je predaval dr. H. Hofman, o tuberkulozi otrok dr. F. Strojnik in o genitalni tuberkulozi dr. F. Sadar. Po šolah pa so boju proti tuberkulozi posvetili po eno učno uro. Zraven tega pa bodo v sodelovanju z Delavsko univerzo predvajali še nekaj filmov.

Svet za zdravstvo pri zagorski Občinski skupščini je pred tednom boja proti tuberkulozi izdal program dela, ki zajema izdelavo evidence vseh tuberkuloznih bolnikov na področju zagorske občine, sestavo evidence socialno ogroženih družin, patronažne sestre bodo obiskovale bolnike in njihove družine in jih poučevale o negi takega bolnika itd.

V tednu boja proti tuberkulozi pa bo občinski odbor RK Zagorje ob Savi — kot vsako leto doslej — razdelil propagandni material, značke in drugo.

G.

Naročam »ZASAVSKI TEDNIK«

Pošiljati mi ga začnite takoj —

z dnem _____ 196__

Priimek in ime _____

Kraj, ulica, hišna št. _____

Pošta _____

Lastnoročni podpis _____

Zasavski
TEDNIK
TRBOVLJE
P. P. 82

Znamka
za
15 dni

Uspehi in težave delavske univerze

Prejšnji teden smo obiskali v Litiji tovariša Rudija Derenčina, direktorja tamkajšnje delavske univerze. Pred pričetkom nove sezone smo mu postavili samo dve vprašanji, ki pa sta obenem zajeli vso problematiko delavske univerze.

Najprej nas je zanimal sam program dela litijske delavske univerze. Tovariš Derenčin je odgovoril: »Glede pro-

PROSVETNI DELAVCI SO ZBOROVALI

V četrtek, 17. t. m., je bilo v Smartnem zborovanje prosvetnih delavcev, ki sta ga pripravili sindikalni podružnici šmarske in gabrovske osemletke. Program je obsegal dva dela. Najprej so poslušali predavanje o samoupravljanju v prosveti, v drugem delu pa, ki mu je prisostvoval tudi predsednik skupščine občine Litija, tovariš Stano Pungercar, so razpravljali o problematiki šolstva na področju omenjenih šol. Med drugim so govorili o zaposlenosti in delu učiteljev na podružničnih šolah, kjer so zaposleni ves dan in nimajo časa niti za urejanje lastnih potreb pa vseeno njihovo delo ni pravilno vrednoteno. Podobno je tudi s prosvetnimi delavci na večjih šolah. Vsi so bili enotni v tem, da bo treba čimprej rešiti stanovanjski problem učiteljev v Smartnem in zvišati osebne prejemke vsaj toliko, da bi se približali prejemkom uslužbencev gospodarskih organizacij z enako izobrazbo. Analiza osebnih prejemkov je namreč pokazala občutno razliko.

Tovariš Pungercar je obljubil, da bodo skušali naštetje probleme čim bolj uspešno rešiti. Omenil pa je, da lahko k temu pomagajo tudi prosvetni delavci sami. Z njihovim vključevanjem v samoupravne organe občinske skupščine in delovanjem v družbeno-političnih organizacijah si bodo pridobili ugled in njihovo delo bo dobivalo vse širše družbeno priznanje, ki se bo odražalo tudi v izboljšanju materialnega stanja šolstva.

Po zborovanju sta obe podružnici predlagali na ločenih sestankih kandidate za nov svet šole in imenovali volilno komisijo, ki bo poskrbela za izvedbo volitev, ki bodo v sredini oktobra.

● Solske počitnice so se končale in mladi so napolnili učilnice. Po hribih smo, kot kaže, nekoliko zaostali v pogledu šole, saj so stalne težave, kako pridobiti učitelje na šolo. Na Dolah smo lahko s kadrom kar zadovoljni, težje pa je bilo na šoli Gradišče, ki je ostala brez učitelja. Prebivalci oziroma starši pa se namreč ne strinjajo, da bi obiskovali šolo na Dolah. Pouk pa se do zdaj na gradiški šoli še vedno ni pričel!

Mladina, ki je v šolskem letu 1963-64

grama najprej tole: pri nas imamo tako imenovani programski svet, čigar člani so predstavniki družbeno političnih in delovnih organizacij. Ta svet je sestavil obširen okvirni program dela. Vsekakor pa ta program ni dokončen, ker se pri delu delavske univerze z nadaljnjim razvojem pojavijo nova vprašanja, le-ta pa je prav tako treba vključiti v program. Okvirni program pa obsega trenutno zadnji letnik ekonomske srednje šole (20 slušateljev), potem tehnično srednjo šolo — strojni oddelek. Obe šoli sta pod okriljem rednih šol v Trbovljah.

Niso še zaključene prijave za večerno osemletko, tako da še ne vemo, ali bo samo en oddelek ali bosta dva. Za mesec oktober pripravljamo strokovni tečaj za administrativno in gospodarsko poslovanje. Pobudo za ta tečaj so dale same družbene in delovne organizacije, ker pač hočejo izpopolniti svoj strokovni kader. Nadalje je v načrtu nekaj tečajev in seminarjev za samoupravljalce iz delavskih svetov, upravnih odborov in ekonomskih enot. Isto predvidevamo tudi za polkvalificirane in kvalificirane delavce, ki so zaposleni v kmetijski, lesni, usnjarski in tekstilni stroki. Tu naj poudarim, da bo delavska univerza dala tem ljudem le splošno znanje oziroma izobrazbo, same gospodarske ustanove pa jim bodo posredovale strokovno znanje.

V februarju bo stekla politična šola, ki bo trajala

petnajst dni po ves dan, nato pa bodo slušatelji imeli štirinajst dni časa za pripravljane izpitov, posvetovanja s predavatelji in izdelavo nalog. Takšna oblika dela pri politični šoli je bila doslej še najuspešnejša in je zanj zato tudi precejšnje zanimanje. Občinski komite ZKS in občinski odbor SZDL bosta s pomočjo delavske univerze organizirala več krajših seminarjev in predavanj o aktualnih temah, tako na področju notranje kot zunanje politike.

Občinski svet Svobod in prosvetnih društev je in bo še v okviru svojega kluba v dogovoru z delavsko univerzo organiziral javne tribune.

Tudi občinski komite ZMS bo letos tesneje sodeloval z delavsko univerzo, zlasti kar se tiče izobraževanja mladine.

Drugo vprašanje je zajelo problematiko kadrov. O tem je tov. Derenčin dejal: »Prva leta obstoja delavske univerze je kadrov primanjkovalo, iz leta v leto pa gre stvar na bolje, k temu zlasti pripomorejo same družbene organizacije, ki pravilno odbirajo te kadre. Če pa se po naključju v zvezi s tem pojavijo kakšne težave, se povežemo z Zvezo delavskih univerz v Ljubljani in trboveljsko delavsko univerzo, kjer nam potem svetujejo, kako naj stvar uredimo. Naj kar tu poudarim naše tesno sodelovanje s trboveljsko delavsko univerzo, ki je prineslo že precej uspehov. Podobno povezavo smo želeli tudi s hrastniško in zagorsko delavsko univerzo, vendar tu še ni zadovoljivih odgovorov.

Edini problem pa bi bil tu glede stalno zaposlenega kadra. Zaenkrat sem tu sam, zato je nujno, da bi pričeli razmišljati vsaj o enem strokovnem sodelavcu.» (žak)

izostala. Do lanskega leta to naselje tudi še ni bilo elektrificirano, končno pa so se kmetje le zdramili in tudi v njihovih domovih je zasvetila električna žarnica.

● Kmetijska zadruga Gabrovka-Dole bo preselila svoje upravne prostore v Gabrovko (prej so bili na Dolah), ker menijo, da bo uspeh večji, saj je v Gabrovki večina obratov. Na Dolah je sicer pitališče za okrog 70 glav živine, v Gabrovki pa so poleg tega še v izgradnji sadovnjak in obrat »Presad«.

● Pa še tole za zaključek pisma iz Dol pri Litiji: Ondan se je prišel prijaviti starejši simpatični možak — je izseljenec in slabo govori slovensko. Poleg sebe pa je prijavil tudi še dve ženski — vsako s svojim priimkom. Uslužbenki se je zdelo vse skupaj nekako čudno, zato je prosila svojo sodelavko v drugi pisarni, da ji pomaga. Ta se je z možakarjem namreč poznala, pa ga je lepo pozdravila in mu rekla v nemškem jeziku: »Kje pa imate danes vašo gospo?« In odgovoril je: »Das ist nicht meine Frau, das ist moja koruza.« Seveda je bilo precej smeha na ta račun...

M. Z.

Tragedija pod Obolnim

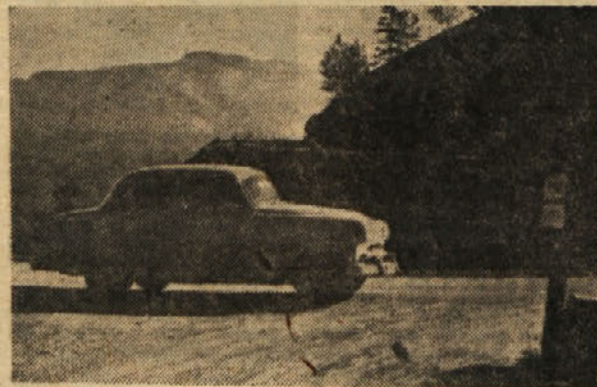
PRIPRAVE NA 20-LETNICO OSVOBODITVE NA ŠTANGI ■ NA ŠTANGI BODO ODKRILI SPOMENIK, V VASICI REKA-GOZD PA SPOMINSKO PLOŠČO.

V litijski občini so se posamezne organizacije ZB že začele pripravljati na proslavljanje 20-letnice osvoboditve, ki jo bomo slavili prihodnje leto. Med te organizacije sodijo tudi borci v Štangi nad Litijo.

Vas leži na zapadnem delu obširne litijske komunne. V Mali in Veliki Štangi ter v sosednjih vaseh Rašica, Štangarske poljane, Ščit, Reka-Gozd in drugod je 80 članov ZZB NOV. Predsednik kraj. organizacije ZZB NOV je Tine Avsec; med odborniki pa je zlasti znan Vinko Marolt-Jožmanov, ki je bil med vojno partizanski kurir, zdaj pa je član raznih odborov.

Kot smo že omenili, bodo prihodnje leto odkrili na Štangi spomenik padlim borcem NOB. Štanga je bila z okolico znano partizansko ozemlje. Posebno pomemben je bil ta okoliš ob pohodu II. grupe odredov na Stajersko, ko je prišlo maja 1962 do hude borbe na Jančah. Tedaj so borci pod vodstvom komandanta Staneta prizadejali mnogo močnejši nemški vojski občutne izgube.

V območje KO ZB NOV Štanga spada tudi vas Reka-Gozd, ki leži pod znanim turističnim krajem, goro Obolno. Mimo vasi Reka-Gozd in po robu Obolnega je 1941. leta stekla nemško-italijanska meja. Partizani so šestokrat prešli mejo. Pri domačinih so našli

S ceste po trebeljevskem pobočju je lep pogled na vas Reka-Gozd in na Obolno, 771 metrov visoko goro, med Zasavjem in Dolenjsko

zmeraj razumevanje in zaščito, kljub temu da je bil okupator nasilen proti vsem domačinom, ki so podpirali partizane.

Iz partizanskega časa je znana po vsem štangarskem okolišu tragedija, ki jo je doživela Krmučeva domačija v vasi Reka-Gozd. Tu so domačije razmetane. Nad gospodarjem Štrausom, ki ima svoj dom v bližini ceste Litija—Štangarske poljane—Trebeljevo—Ljubljana se nahajajo v precejšnji razdalji po strmih bregovih še samotne domačije Rekar, Žnidar, Ahlin in druge. Nad Štrausom je bila tudi Krmučeva domačija, ki je prislonsjena na podnožje 771 metrov visokega Obolnega.

V Krmučevi domačiji so dobili mnogi zasavski kurirji streho, zavetje in hrano. Za to so izvedeli Nemci, ki so ob neki hajki pridrveli do samotne Krmučeve domačije. Doma so dobili gospodinjico, dve hčerki in dva vnuka. Nasilni Nemci so se odločili za nečloveško maščevanje. Krmučevim so pobrali živež in vse, kar je bilo kaj vrednega. Nato so zaprli v hišo staro mater z obema hčerkama in vnukoma, nato pa so zažgali poslopje. Tako je zgorelo pet ljudi.

Zveza borcev v Štangi se je odločila, da bo ob dvajsetletnici osvoboditve odkrila na nekdanji Krmučevi hiši spominsko ploščo, ki naj bo našim znancem živ opomin, kakšna je bila usoda slovenskega ljudstva pod okupatorjem in kakšne so bile žrtve za našo svobodo. (jž)

Seja Občinske skupščine Litija

Predsednik Skupščine občine Litija je za 25. september sklical sejo litijske Občinske skupščine. Po predlogu dnevnega reda bodo na seji obravnavali poročilo o realizaciji družbenega plana in proračuna za prvih osem mesecev; razpravljali bodo o smernicah zveznih organov in obravnavali še nekatera druga vprašanja.

List na koledarju je pokazal 18. september 1964. leta. Bil je eden izmed navadnih dni kot vsi drugi, le vreme se je tega dne nekoliko kujalo, pa je vendarle držalo z nami, saj nekaj drobnih kapljic kljub temu ni prineslo dežja. Zasavska cesta je kot sinja črta kraljevala v soleski ob Savi in se razdajala v vsej svoji lepoti. Da, to je cesta, ki bo neposredno povezovala zasavske kraje med seboj. Ustvarjali so jo pripadniki naše armade, ki so premagali najtežje predele v borbi z naravo ter vklesali njeno prvo traso in tudi zmagali. Ni bilo lahko to delo, zato je ta zmaga tem večja...

Pogovor mimogrede

Ko smo nekaj dni pred zaključkom del pripadnikov JLA obiskali traso nove Zasavske ceste, smo se zapletli v razgovor s kapetanom I. klase Ivanom JELERČICEM.

Kako ocenjujete opravljeno delo pripadnikov JLA?

— Letos so bili pripadniki JLA že četrto leto na gradbišču nove Zasavske ceste; delali so na najtežjem odseku Tolmuni-Zagorje. Gradnja je bila izredno težavna in je zahtevala od graditeljev veliko naporov, še posebej, ker je v bližini železniška proga in je bilo mogoče minirati samo v določenem obdobju. Novost so predstavljale kašte pri gradnji podpornih zidov, s katerimi so se pripadniki JLA prvič srečali v Zasavju. Opravljeno je bilo delo, ki bi ga le težko zmogel kdo drugi. V spominih pripadnikov JLA bodo še posebej ostale Cesarske kamere in Tolmuni. Nobeno delo ni bilo pretežno in prenevarno in da bi bilo hitreje opravljeno, so se mnogi javljali za prostovoljno delo še v drugi izmeni.

Kaj pa sodelovanje Zasavje — pripadniki JLA?

— Sodelovanje je bilo naravnost odlično! Ko smo prišli v Zagorje, smo izdelali program nastopov, ki je bil v celoti izveden. Med bivanjem v Zasavju so se pripadniki JLA seznanili s tem predelom naše Slovenije, z

uspehi, pa tudi s težavami. Pripadniki JLA so si ogledali tudi številne delovne kolektive, koder so se seznanili s proizvodnjo, z delom in uspehi. Zraven tega so gradili

teiji Zasavske ceste obiskali tudi številne zgodovinske spomenike v Zasavju. Sploh smo bili vsepovsod deležni gostoljubja. Še posebej pa nam bo ostala v spominu zaključna prireditev prejšnjega tedna v Zagorskem Delavskem domu.

Ob tej priložnosti bi se želel v imenu pripadnikov JLA zahvaliti vsem v Zasavju za plodno sodelovanje.

(ma)

Poleg polne novinarske beležnice ostane v spominu tudi kaj lepega, kar ni bilo napisano, pa se ti nekoč spet povrne. In prav ti spomini so povezani z graditvijo »zasavske magistrale«. Mnogokrat smo obiskali pripadnike JLA pri njihovem delu na tej cesti. In takrat jo je bilo treba po trasi mahiniti peš, saj drugače ni bilo mogoče. Lahki čevlji so se udirali v blato, pot je vodila navzdol in spet strmo navzgor po skalovju, ki ga je bilo potrebno še odstraniti. Telega dne — to je 18. septembra v prejšnjem tednu pa sva se lista dva novinarja, ki sva prej pešačila, po novi Zasavski cesti zapeljala — z avtomobilom. Nepopolno lepi so bili ti občutki.

Ko sva se s sličkom približevala taboru pripadnikov naše Jugoslovanske ljudske armade — graditeljem zasavske magistrale, sva že od daleč opazila, da vlada v njem posebno praznično razpoloženje. Sleherni šotor je bil okrašen z zastavami, tudi ob robu ceste so s palic plapolale zastave. Oznanjale so novo zmago, ta zmaga pa je sad prizadevanja in požrtvovalnosti pripadnikov JLA.

Kilometrski števec je počasi vrtel nove številke, pod kolesi avtomobila je brzela asfaltna površina nove ceste. Bil je nekoliko mračen dan, Sava je bila umazana in vendar se mi je zdelo, da je tega dne nekoliko

bolj veselo pozibavala svoje valove. Na njeni drugi strani je brzel motorni vlak in zbrani zaslanjano tišino. Kilometrski števec je pokazal spet novo številko in na ovinku so gume rahlo začevile na asfaltu.

Onstran Save pa so se ob strmih pobočjih valili drobni megleni oblaki, ki so dogodku dajali še poseben čar in se izgubljali v raztresenih skupinah bovorovih dreves...

Spet je nov kilometer za nama. Če bi cesta spregovorila, bi verjetno povedala velike zgodbe o žutjih, znojnih obrazih, ki niso poznali utrujenosti. Da, to je Zasavska cesta, naša cesta. Telega dne se bodo od nje poslovili njeni graditelji — pripadniki JLA. Svoje delo so opravili, prebili so najtežje odseke in uredili dolgoletno zamisel.

Glavna slovesnost pa je bila v samem taboru pripadnikov JLA, kjer so bili postrojeni graditelji Zasavske ceste in je njihov komandant, major Mišo Stupar raportiral generalnemu pod-

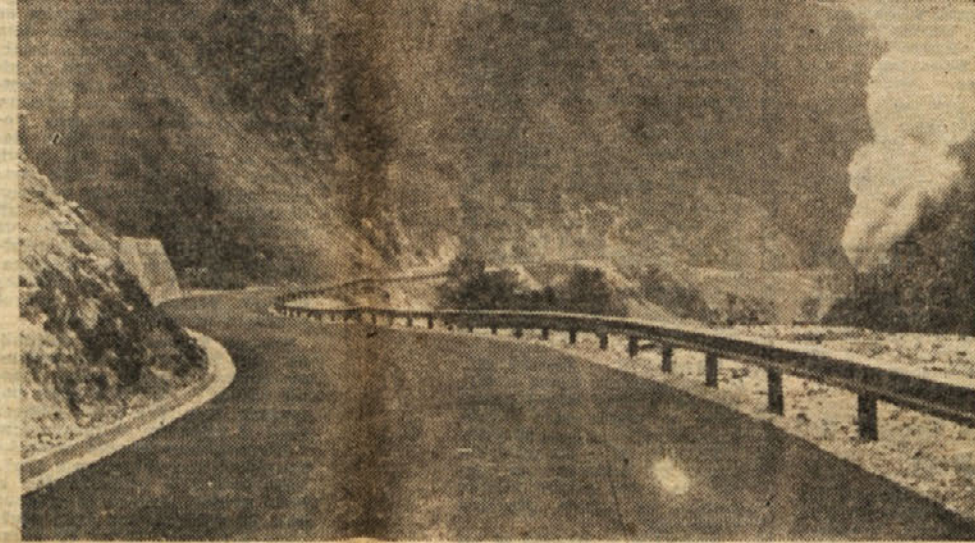
polkovniku Rađu Pehačku, ki je pozdravil zbrane vojake: »Drugovi vojinci, zdravo! In v odgovor je zadonelo med hrabi:

»ZDRAVO!«

Potem se je začela zaključna slovesnost, o kateri obširneje poročamo na prvi strani lista.

— — —

Tabor pripadnikov JLA — graditeljev Zasavske ceste je v teh dneh spet tih in samotn. Ob

Sava in železnica sta dobila od Zagorja naprej novega sopotnika — Zasavsko cesto.

Iz albuma svetovnega potnika

28. OTOK ŽENA

Neki potopisec, ki je obiskal otoke San Blas v bližini Paname, v Atlantskem oceanu, je z navdušenjem pisal o njih.

Dovolil so mu, da je prebil tam pol dneva in v tem času je srečaval samo ženske. Arhipelag 365 majhnih otokov je imenoval Otok žena in razložil, da so možje teh žena avanturistično razpoloženi mornarji, ki se klatijo nekje po daljnih morjih in le enkrat na leto ali dve obiščejo svoje žene in otroke.

Ko je naš avion pristal na enem od nenaseljenih otokov, se nam je z bližnjega naseljenega otoka približal čoln. Veslali sta dve dekleti, ki sta prišli po mene, da me odvedeta na svoj otok.

V naselju so me dočakale temnopolte žene in dekleta v svojih živobarvnih oblekah. Le tu in tam kakšen možki, deček ali starec.

Prebivalci Arhipelaga San Blas so Indijanci plemena Kuna. Zadržali so mnoge svoje stare običaje, predvsem pa skrbijo za to, da bi ohranili svojo raso čisto. Zaradi tega tudi ne dovoljujejo obiskovalcem prebiti noč na otoku, ampak se morajo vrniti na kopno še pred sončnim zahodom.

Tekstil in razne druge stvari kupujejo pri trgovcih, ki od časa do časa priplujejo s svojimi barkami. Le bluzo si vsaka žena izveze po

svojem lastnem okusu. Vse sp prav dobri mornarji in s svojimi majhnimi čolni prav večje veslajo na nekaj kilometrov oddaljeno kopno, da bi svoje prazne posode napolnile s svežo vodo.

Za stiskanje soka iz sladkornega trsa so si izmislile posebno napravo. Ena od deklet stoji na robu »stiskalnice« in se ziblje na njej, druga vliaga sladkorni trs, sok pa kaplja v posodo.

Znanstveniki so odkrili, da je na arhipelagu

San Blas največ albinov na svetu. 1% celotnega prebivalstva — 180 od 18.000, kolikor jih je — nima pigmenta v laseh, koži in očeh. Pravijo jim »sinovi meseca«, ker zelo težko prenašajo dnevno svetlobo.

Telega dne je bilo mnogo šale in razgovorov. Z otroškimi učiteljem sem se tako spoprijateljil, da so mi z njegovim posredovanjem dovolili ostati na otoku celo tri dni.

Proti večeru sem zagledal celo floto majhnih čolnov, ki so se približevali otoku. Pojasnili so mi, da so to možje, ki se vračajo domov s kopna, kjer imajo njive.

V beležki sem prečrtal ime »otok žena«. Nov naslov za ta dan je bil: »otok žena in njihovih mož«.

29. KOBRA PLESALKA

Komaj sem se prerinil v ospredje gneče okrog krotitelja kobre, ki je svojo tradicionalno umetnost izvajal na neverjetno spreten način. Domačini s Cejlona, ki so ta spektakel videli vsaj že stokrat na ulicah Kolomba, so zadržali dih in z velikim občudovanjem spremljali subtilne gibe kraljevske kobre.

Zvoki trebušaste frule so bili mamljivi, zato ni čudno, da je plazička popolnoma razširila pahljačo okrog glave in zaplesala s počasnimi, harmoničnimi gibi.

Ko je krotilec zbiral denar, se je publika pričela pomalem razhajati. Naposled sem ostal sam s njim. In z njegovo kraljevsko kobro, zaprt v košari.

Pričela sva se pogovarjati. Ko sva se razšla, je bila pogodba sklenjena. Krotilec me bo naučil svoje umetnosti, seveda ne zastonj.

Od tedaj sem bil z njim vsako popoldne na nekem praznem dvorišču vsaj dve, tri ure. Prve dni me je učil igrati na frulo, povsem enostavno melodijo. Ritmu so odgovarjali tudi povsem natančno določeni gibi telesa in glave. Moj učitelj jim je pripisoval veliko važnost. Potem mi je govoril o kobri. Imitiral je njene gibe. Naposled sem videl še kobro. Tedaj je rekel: »Pripravljen si. Jutri gremo na ulico.«

Igral sem na frulo in čepel na pločniku ene od glavnih ulic Kolomba. Ljudje so se zbirali. Kakšna drznost: Evropejec s kobro: To je treba videti. Gneča je postajala vse večja.

Krotilec me je vprašal, če sem pripravljen. Potrčil sem.

Odkril je košaro. Iz nje se je počasi pojavljala kobra. Razširila je pahljačo okrog glave in se pričela počasi gibati po ritmu moje frule. Dvignila je glavo in iztegnila jezik. Tišina je bila popolna.

Počutil sem se gospodarja položaja. Toda le do trenutka ko sem pogledal kobre oči. Kot dva črna bisera sta bila uprta vame. V njih je bilo nekaj hladnega, neprijetnega, nekaj neizprosnega. Nisem mogel odvrniti oči. Doslej sem kobro nadvladal, sedaj pa sem imel nankrat občutek, da sem pod njeno hipnozo.

Hladen znoj me je obilil. Rad bi prenehal s

tem, toda kako. Ničesar več se nisem mogel spomniti. Tedaj je krotilec opazil, da mi je potrebna njegova pomoč. Postavljal se je nasproti mene in mi pričel dajati znake, da naj se počasi spuščam. Naposled sem se spomnil. Ne da bi prenehal z igranjem, sem spuščal glavo k tlom, kača pa se je zvila v košaro.

Tekstil in fotografije: TIBOR SENEK

ZGODBE, ki jih piše

ZIVLJENJE

Takrat sem bil star petnajst let!

S podvojeno previdnostjo sem v mraku prišel do Zablóznikove kmetije. V njej je bila takrat močna partizanska kurirska postojanka. Soba, v kateri so bili nameščeni kurirji, me je spominjala na miniaturno kasarno. Povsod, kamor je človek pogledal, je bilo polno orožja. Pretežna večina članov te posadke je bila izobno oborožena. Sedel sem v kotu izbe in opazoval kurirje. Nekateri so se odpravljali na pot, drugi pa so se vračali iz javk.

Preostali del noči sem dremajoč prebil med kurirji. Zarana drugega dne pa sem odšel nazaj na zagorski teren. Mojega povratka so se na terenu veselili, ker so me tudi tam potrebovali. Začelo se je prejšnje življenje. Delal sem v tehniki, vmes pa sem hodil na javke. Zvečer smo se dostikrat skupno z ostalimi tovariši podali v dolino na različne akcije. Vmes je bilo nekaj rekvizicij, s katerimi smo poskrbeli za boljše življenjske pogoje naših ranjenih partizanov, ki so se nahajali v partizanski bolnišnici v bližini Zasavske gore. Zelo dobro mi je ostala v spominu nabavna akcija v trgovini Omerza na Lokah. Takrat smo na vozilih iz centra

sovraničevega ozemlja odpeljali skoraj vso zalogo trgovine. Vse je bilo že vnaprej predvideno in potek rekvizicije se je odvijal po natančno zamišljenem načrtu. Jaz in še neki tovariši sva bila v zasedi pri Robavsevi kmetiji. Vsakogar, ki je prišel po cesti, sva ustavila. Nobeden ni smel pred koncem akcije nadaljevati svoje poti. Nekateri od teh ljudi partizanov še niso videli in so naju gledali kakor kakšna bitja iz drugega sveta. To mi je bilo všeč. Še bolj všeč mi je bilo, ko je tovariš Robavs prinesel obema velik dolg kos salame. Z mojim partizanskim kolegom, ki je bil doma iz Trbovelj, sva na podstrešju trgovine staknila dve stari avstro-ogrski oficirski bluzi. Hitro sva se navdušila za zanimiv kroj. On je oblekel si-vo, jaz pa modro bluzo. Obe sta imeli pozlačene gumbe. Meni je »moja« dobro pristojala in kadarkoli sem utegnil, sem se v kakšni kmečki izbi gledal v ogledalu. Ni pa ugajala ostalim starejšim partizanom. Tovariš Tauber me je pozneje le prepričal, da sem jo slekel. Imela je namreč rdeč

deset centimetrov širok stoječ ovratnik, rokava pa sta bila skoraj do kolovca oblečena v rdeč žamet. Spoznal sem, da je mešanica zlata, modre in rdeče barve res premočna vaba za sovraničnikovo oko.

Nekako v tistem času smo se z delom Kamniško-zasavskega odreda namenili v center Zagorja. Namen akcije je bil izprazniti zaloge tobaka v Zagorju in odnesti vse gasilske uniforme ter ostale za partizane koristne predmete iz gasilskega doma. Ko se je stemnilo, smo prišli mimo Erncejeve trgovine v Zagorje. Ker je bilo takrat v mojem rojstnem kraju precejšnje število nemške soldateske, smo hodili v razmiku. Vladača je popolna tišina. Pri prehodu čez progo smo postavili močno zasedo, oboroženo z nekoliko mitraljezi in minometalcem. Že prej je bilo dogovorjeno, da izstrelitev rdeče in zelene rakete pomeni umik. Glavnina se je podala naprej proti gasilskemu domu. Tu je domača polovica borcev odšla naprej v prostore, kjer je bil tobak. To je v današnji kmečki zadrugi. Ostali so odšli na delo v gasilski dom. Vrata so se kmalu odprla in že smo imeli cele kupe nemških gasilskih uniform v naročju. Bile so narejene iz zelo lepega modrega blaga in pozneje, ko so jih oblekli partizani, je bilo videti, kakor da si prišel med kakšno prostovoljno gasilsko četo. Težko nalovljeni smo takoj zagar, ki je prišel po cesti, sva ustavila. Nobeden ni smel pred koncem akcije nadaljevati svoje poti. Nekateri od teh ljudi partizanov še niso videli in so naju gledali kakor kakšna bitja iz drugega sveta. To mi je bilo všeč. Še bolj všeč mi je bilo, ko je tovariš Robavs prinesel obema velik dolg kos salame. Z mojim partizanskim kolegom, ki je bil doma iz Trbovelj, sva na podstrešju trgovine staknila dve stari avstro-ogrski oficirski bluzi. Hitro sva se navdušila za zanimiv kroj. On je oblekel si-vo, jaz pa modro bluzo. Obe sta imeli pozlačene gumbe. Meni je »moja« dobro pristojala in kadarkoli sem utegnil, sem se v kakšni kmečki izbi gledal v ogledalu. Ni pa ugajala ostalim starejšim partizanom. Tovariš Tauber me je pozneje le prepričal, da sem jo slekel. Imela je namreč rdeč

(Se nadaljuje)

I. zvezna rokometna liga — MLADA BOSNA — RUDAR 12:14 (8:9)

Po IV. kolu - Rudar (T) še nepremagan!

(t. š.) SARAJEVO — Tekma IV. kola zvezne rokometne lige, stadion »Mlade Bosne« v Sarajevu; gledalcev okrog 2000; sodnik Vajičić (Beograd) — prav dober.

MLADA BOSNA: Papić, Hadžiahmetović 6, Dumić 1, Bašić, Martinović, Benčo, Tešanović, Prnjatović 1, Filipović 1, Idžaković 3, Zagorac.

RUDAR: Marguč, Sparemblek 1, Jelen 1, Bašić, Skrinjar 3, Kmetič 4, Ačkun 3, Dornik, Berdnik 2, Jekoš in Lopan.

Rokometaši trboveljskega Rudarja so sredi Sarajeva poskrbeli še za eno presenečenje. Zmaga nad Mlado Bosno sredi Sarajeva je novi podvig izredno mlade ekipe Trbovelčanov. Mlada Bosna, ki že dalj časa ni bila poražena na domačem terenu, je tekmo začela in tudi nadaljevala v silovitem tempu ter se čestokrat posluževala nedovoljenih prijemov v obrambi in napadu. Mnenje številnih navijačev in tudi trenerja domačih je bilo samo eno: ZMAGA MLADE BOSNE. Tudi začetek tekme je bil v tem smislu, silovit napad Mlade Bosne preko Hadžiahmetovića, ki je v petih minutih igre kar trikrat premagal vratarja Marguča in dosegel vodstvo 3:0. Marguč je zaradi slabe razsvetljave odstopil mesto Lopanu, ki ga je tokrat nad vse dostojno zamenjal. Igralec Rudarja so proti pričakovanju začeli tekmo izredno nervozno in predvsem obramba je naredila nekaj večjih napak. V 15. minuti igre že beležimo vodstvo domačinov s 7:3, toda tu se je Mladi Bosni zataknilo. Ofezivna gostov do konca polčasa je bila nenehna, goli Kmetiča, Skrinjarja, Jelena in Berdnika pa odločilni, da je moštvo Rudarja šlo na počitek z zaustaviteljskim golom prednosti 8:9.

Po odmoru je Rudar igral izredno previdno, v obrambi odlično, v napadu pa zelo domiselno in tako načeljal živce borbenim domačinom, ki so igrali v obrambi pregrebo, v napadu pa nepovezano. »Doktor rokomet« Idžaković, tako mu namreč pravijo navijači, ki je hotel rešiti tekmo, je zapravil žogo za žogo, medtem ko so gostje s pametno igro še povisali rezultat na 13:10. Omenimo naj izredno igro vratarja Lopana, ki je medtem reprezentantu Džakoviću refleksno ubralil sedemmetrovko in številne druge strele nevarnih strelcev Prnjatovića in Hadžiahmetovića.

Okrog 2000 navijačev je bilo prav kmalu na strani Rudarja, ki jih je osvojil prejšem z izredno hladnokrvno igro in s taktičnim zavlačanjem. Živčnost domačinov se je stopnjevala, na koncu so hoteli z obrambo možna rešiti najhujše, toda v zadnji sekundah so po nespretnem oviranju Ačkuna zapečatili usodo s sedemcem, ki ga je zanesljivo realiziral Ačkun sam.

V domačem moštvu je bil daleč najboljši Hadžiahmetović, ki pa zaradi individualne igre Idžakovića ni prišel do izraza. V ekipi Rudarja je bil najboljši, obenem pa tudi na terenu, vratar Lopan, ki v petinpetdesetih minutah igre praktično ni naredil napake. Kolektivna igra vseh igralcev ter izredno mirni Kmetič, požrtvovalni Berdnik, iznajdljivi Skrinjar in živahni Ačkun, so popolnoma »deklarirali« sicer solidno ekipo Mlade Bosne. Jeza po tekmi je bila na strani domačinov prevelika in bi, če ne bi publika ocenila to drugače, bila lahko usodna zaradi izgredov.

TEKMA ZA JUGOSLOVANSKI ROKOMETNI POKAL

Tržič — Rudar 18:19 (14:14, 15:15)

TRŽIČ — V drugi pokalni tekmi, potem ko je katastrofalno premagal igralce Branika iz Maribora, je Rudar naletel na izredno neugodnega nasprotnika — Tržič. V slabem vremenu je žilavi nasprotnik na domačem terenu skorajda presenetil Rudarja. Magična meja 14:14 je bila regularen rezultat te tekme. Nato podaljšek 15:15 in končno pet sedemcev na vsaki strani, kjer je Jekoš s četrtilim zadetim sedemcem prigrabil zmago z 18:19.

RUDAR: Lopan, Sparemblek 4, Jelen 2, Bašić, Skrinjar 4, Kmetič 6, Ačkun 1, Dornik 1, Berdnik, Jekoš 1 in Marguč, ki je na koncu Vidoviču ubralil sedemmetrovko.

Najslabši na terenu je bil nesporno sodnik Savčić iz Ljubljane, ki se je praktično popolnoma izgubil.

SRL — ŽENE

Kranj — Rudar 10:5 (6:4)

KRANJ — Trboveljčanke so po uspešnem startu v tekmovanju v SRL prvič pretrpele občuten poraz z odlično ekipo Kranjčank v Kranju.

MLADINCI:

Slovan — Rudar 14:15

ZASAVSKA ROKOMETNA LIGA

P. Zagorje — Hrastnik 11:25 (6:13)

(tš) **ZAGORJE** — Tehnično boljši rokometali Hrastnika so v Zagorju premagali domačine.

P. Zagorje: Dornik, Puh 3, Golob, Negro, Renko 2, Prosen 1, Dornik 3, Bukovšek 2, Ule, Dobčnik, Levec.

HRASTNIK: Potušek 1, Kranjc 3, Kaluža, Ravnikar, Šoštarič 1, Hafner 10, Dušak 4, Pogačnik 6, Zveplan.

Sodnik Zibret — objektivni; gledalcev 200.

Nogomet v slovenskih ligah

SLOVENSKA NOGOMETNA LIGA

Rudar — Delamaris 2:0 (1:0)

TRBOVLJE — V predtekmlu so se srečali moštvi mladincev obeh klubov, ki so se razšli z rezultatom 2:0 (1:0) v korist domačih.

Začetek v članski konkurenci ni kazal kaj napetega, vse do 32. minute, ko je Zlak po lepi kombinaciji vsega napada na predložek Osojnika prvič zatresel mrežo Delamarisa. Rudar je imel na terenu vseskozi pobudo in zato tudi veliko več od igre. Številni nevarni napadi, ki jih je uprizarjal Zlak ob sodelovanju Osojnika, Deželaka in Gorisnika, so se v prvem polčasu žal končali ali v rokah vratarja gostov ali pa že v kazenskem prostoru. Po odmoru je Rudar prvih nekaj minut zaigral dopadljivo in zlasti obramba je igrala brez napak. Mladostvo gostov je imelo svojih »deset minut« v sredini drugega polčasa, ki pa jih zaradi nespretnosti napadalcev ni moglo izkoristiti in izraziti tudi z zadetkom, kajti vratar Ahlin je maloštevilne akcije drugo za drugo sukrotile. V zadnjih minutah igre je Osojnik, ki je po daljšem premoru spet nastopil za barve Rudarja,

z lepim udarcem po tleh še enkrat premagal vratarja gostov. Nekaj minut za tem smo ponovno videli žogo preko črte vrat Delamarisa, toda sodnik (stranski) je menil drugače.

Hrastnik — Branik 0:1 (0:1)

HRASTNIK — V derbiju novincev v SNL je Hrastnik »potegnil krajši konec« predvsem zaradi izredne smole napadalcev, ki so tudi praktično zapravili obe točki. Edini gol na tekmi je dosegel Kamenik že v 14. minuti in tako prigrabil Braniku nezasluzeno zmago. V moštvu Hrastnika sta najbolje ugajala vratar Kalšek in Tršek v obrambi. Novinec Branik v Hrastniku ni pokazal nič novega in bo s tako igro, pa brez sreče, prav težko osvojil še kakšno točko. Sodnik Kološa — dober; gledalcev 500.

SCL — VZHOD, ZAHOD

PAPIRNICAR (Radeče) : Kovinar 1:9 (0:4)

LITJA : Skofja Loka 8:1 (5:1)

MLADINCI:

PROLETAREC : ILIRIJA 8:0 (3:0)

PIONIRJI:

PROLETAREC : ILIRIJA 2:0 (1:0)

Težave litijskih strelcev

Strelski šport v Litiji ima že bogato tradicijo. Prve strelske družine so tam ustanovili že v letih 1949 in 1950, a so žal kmalu zamrle. Preobrat bi lahko imeovali ustanovitve strelske sekcije v Industriji usnja leta 1957. Pozneje je iz te sekcije zrastle močna družina, ki je tako organizacijsko kot tehnično dosegla lepe uspehe. Na pobudo te družine so formirali Občinski strelski odbor in strelski šport se je razširil še v okoliške kraje.

Danes so tu štiri zelo močne strelske družine: Smartno-Litija (po združitvi družin iz obeh krajev), »Apnar« iz Kresnic, Grabovka in Dole. Nekaj časa so bile strelske sekcije tudi po šolah, zaradi finančnih težav pa v zadnjem času propadajo. Litijski strelci so veliko ob-

Vesti

SENTVID — Košarkarji Litije so v prvenstvu ljubljanske podzveze v Sentvidu pri Ljubljani osvojili še naslednji dve točki, s tem da so premagali domačine z rezultatom 45:35 (Litija je igrala v postavi: Vizler 21, Lebling 4, Leopold 10, Murn 2, Korošec, Kobal, Kaplja 2, Kraj 18 in Zupan 10).

TRBOVLJE — Tradicionalni nogometni dvoboj med obratom električarjev in kovinarjev, članov sindikata Strojne tovarne, se je tokrat končal z 2:1 (1:1). Nogometaši — električarji vodijo sedaj s 3:1.

RIBNICA — Radeški rokometali so podlegli v Ribnici proti RK Ribnica z rezultatom 24:18. Ribnica je letos novi član Ljubljanske rokometne cone.

MARIBOR — Košarkarji trboveljskega Rudarja so v nadaljevanju prvenstva II. republiške lige v Mariboru z MTT izgubili z rezultatom 74:55 (41:50) in s tem zapravili verjetno vse možnosti za osvoboditev prvega mesta.

RADEČE — V moštvo rokometarjev iz Radeč je spet sprememba: te dni so slabši še za Gospodariča, ki je odšel v JLA.

HRASTNIK — V taboru hrastniških rokometarjev nasledimo nekatera nova imena, kot Pogačnik, ki se je preusmeril iz nogometa na roket, in Šušter, ki se je vrnil iz JLA. Klub pa je zapustil Blakšič — odhod v JLA.

TRBOVLJE — Pionirji Rudarja so premagali Radečane kar s 5:0.

HRASTNIK — Zenska ekipa Rokometnega kluba Hrastnik bo v novi sezoni nastopala v tekmovanju ljubljanske rokometne podzveze.

TRBOVLJE — Na atletskih stazah pri Rudarju smo opazili, da poleg ostalih atletov trenira še mlada plavalica Kostanjškova.

PODKUM — Društvi za telesno vzgojo Partizan Trbovlje in Zagorje ob Savi sta organizirali v Podkumu propagandni telovadni nastop. Nastop je uspel! Domačini so goste tople pozdravili; pobudo teh dveh društev bi kazalo posnemati.

ZAGORJE — Rokometaše Partizana iz Zagorja je pred kratkim začel vaditi Alojz Zapotnik.

KOŠARKA — II. republiška liga

RUDAR : ZELENA JAMA 81:31 (29:9)

TRBOVLJE — Trboveljski košarkarji so po sobotnem porazu z MTT tokrat zabeležili gladko zmago nad ekipo Zelene jame iz Ljubljane.

Predstavljamo vam

Aleksandra KOSTANJŠKA

Aleksandra malokdo pozna pod tem imenom, ker je ime Braco bolj veljavno.

Braco se je rodil šele 1951. leta v Zagrebu, nakar se je, kot sam pravi, s starši vred preselil v Trbovlje okrog 1956. leta. Trenutno obiskuje osmi razred osnovne šole Ivan Cankar. Zalotil sem ga v družbi najboljšega prijatelja in obenem tudi konkurence — v mokrem elementu (bazenu) Boruta Kuharja. Če ga je pri kakšnem vprašanju »skrivilo«, mu je pomagal Borut.

Kje si se naučil plavati? — Zdi se mi, da sem bil star štiri leta, ko sem se s starši že zaganjal v valove Save v Zagrebu. Tam nekje sem tudi praktično začel plavati.

Tvoja prva plavalna tekma?

— Kmalu, ko sem prišel v Trbovlje, sem začel trenirati in moja prva tekma je bila za Rudarja pred približno tremi leti (star deset let) v kranjskem bazenu 200 m crawl, in spomnim se celo rezultata 3:05,00.

Kolikokrat treniraš?

— Kadar je sezona, smo se dvakrat na dan dobili na bazenu, toda pod vodstvom trenerja Vidana smo trenirali le popoldne. Sedaj treniram pri članih, za vse moje plavalno znanje pa se imam zahvaliti Francu Letniku, ki me je učil prve strokovne zamahe v vodi.

Se bojiš nasprotnikov, ki so za glavo večji od tebe?

— Ne bojim se jih, ker mi

tudi ni »treba« vedno zmagati.

Če nisi v šoli ali v bazenu?

— Naj bo dež ali sonce, dan ali tema, vedno sva skupaj z Borutom.

V kateri disciplini si največ dosegel?

— Moj najboljši rezultat je 1:29,07 na 800 m prosto, ki je zadostoval za drugo mesto v državi v konkurenci pionirjev na tekmah v Beogradu.

Sola in plavanje?

— Zadnje spričevalo — prav dober, tako da za plavanje vedno najdem dovolj časa.

Braco je simpatičen deček že na suhem, v vodi pa zares osvoji vsakogar, ki ga gleda. Z ostalimi športi, razen s smučanjem, kot sam pravi, se ne ukvarja, rad pa gleda rokometne tekme, na katerih nastopa prijatelj Kuhar.

(x)

Koledarček

KOLENDARČEK

Sreda, 23. septembra: SLAVOJKA
 Četrtek, 24. septembra: RAFAEL
 Petek, 25. septembra: UROS
 Sobota, 26. septembra: JUSTA
 Nedelja, 27. septembra: KOZMA,
 DAMJAN
 Ponedeljek, 28. septembra: VEN-
 CESLAV
 Torek, 29. septembra: MIHA
 Sreda, 30. septembra: JELKA
 Četrtek, 1. oktobra: JULIJA

KINO

KINO DELAVSKI DOM TRBOVLJE: 23. septembra jugoslovanski film SKOPJE 63; od 25. do 28. septembra ameriški barvni kinokopski film JUŽNI PACIFIK; 29. in 30. septembra sovjetski barvni film LJUDJE S SEJMA.

KINO SVOBODA TRBOVLJE II: 23. septembra nemški barvni kinokopski film PONOCNA REVIJA; od 25. do 28. septembra italijanski barvni kinokopski film TROJANSKA VOJNA; 29. in 30. septembra ameriški barvni televizijski film — western ENOOKI JACK.

KINO SVOBODA II HRASTNIK: 23. septembra madžarski barvni televizijski film SONCE NA LEDU; 24. septembra sovjetski film NIKDAR VEC; od 26. do 28. septembra ameriški barvni televizijski film GULIVERJEVO POTOVANJE.

KINO LITIJA: 23. septembra ruski zgodovinski film PETER VELIKI; od 25. do 27. septembra ruski film TAHIR IN ZUHRA; 29. in 30. septembra ruski zgodovinski film PETER IN KATARINA.

KINO ŠMARTNO PRI LITJI: 23. septembra jugoslovanski film SENCA SLAVE; 25. in 27. septembra ameriški barvni kinokopski film ALAMO, I. del; 30. septembra zahodnonemški barvni film GRASCINA STRAHOV.

Gibanje prebivalstva

HRASTNIK

Rojstev doma ni bilo.
 Poroke: Rudolf Kavčič, strojni tehnik, Trbovlje, Dom in vrt 22, in Alma Zupan, predmetna učiteljica, Hrastnik 19; Stanko Mešiček, delavec, Turje 37, in Angela Mokotar, delavka, Gore 38.
 Smrti doma ni bilo.

LITIJA

Rojstev doma ni bilo.
 Poroke: Ivan Bardot, strojnik, Borejci 53, in Frančiška Razpotnik, tovarniška delavka, Litijska, Marokova pot; Janez Dolanc, šofer, Konščica št. 6, in Ana Dervovšek, Konščica št. 31, kuharica; Janez Lamovšek, delavec, Sumik 10, in Alojzija Pucelj, delavka, Litijska, Ponoviška št. 17; Janez Grm, elektromonter, Breg pri Litiji št. 9, in Alojzija Gorenc, delavka, Lipnik št. 4; Janez Molek, delavec, Breg pri Borovnici št. 32, in Frančiška Štempljar, delavka, Breg pri Litiji št. 27.

Smrti doma ni bilo.
 ZAGORJE OB SAVI
 Rojstev doma ni bilo.
 Poroke: Leopold Alesnik, delavec, Prešernova 5, Zagorje, in Berta Babič, gospodinja, Prešernova 5, Zagorje; Karel Rančiga, šofer, Ulca talcev, Zagorje, in Jožefa Zidar, delavka, Kopališka 10, Zagorje.
 Smrti doma ni bilo.

TRBOVLJE

Rojstva: Gizela Kerec, Hrastnik 83 — deklico, Pucovič Jožica, Radeče 179 — deklico, Ema Mrak, Ribnik 19 — deklico, Ana Kočljan, Podkraj — dečka, Marija Kališer, Trbovlje — dečka, Anica Potočan, Hrastnik 225 — deklico, Marija Funkelj, Dol pri Hrastniku — dečka, Marija Kos, Selo 115 — dečka, Frančiška Razpotnik, Litijska — dečka, Silva Jesih, Cesta zmage — dečka, Ivana Radočaj, Levstikova 20 — dečka, Ana Veseljak, Praprotno 10 — dve deklici, Marija Gošče, Kisovec — dečka, Rozalija Tekavc, Planinska vas — dečka, Marija Gradišček, Bevsko 41 — deklico, Ladija Sršen, Gabersko 18 — deklico, Matilda Kunstelj, Hrastnik 75 — deklico, Ema Sršen, Dolenja vas — dečka, Pavla Gorjup, Hohkrautova 30 — dečka, Marjeta Staut, Loke 23 — dečka, Karolina Grošelj, Zagorje — dečka, Ljudmila Kuharič, Dobovec — deklico, Draga Beznik, 1. junij — dečka, Albina Končina, Cesta zmage — dečka, Anica Baloh, Novi dom — deklico, Vera Ostojlić, Podgrad 107 — deklico, Henrijeta Vuković, Zavsavska 10 — dečka, Marija Zakrajšek, Kolovrat — dečka, Slavko Kovač, Hrastnik 311 — dečka, Antonija Vrtačnik, Hrastnik 122 — dečka, Stanislava Bevc, Zidani most — deklico.

Poroke: Celestnik Franc, elektrikar, Loke pri Mozirju 41 in

Frida Ceglar, Dobrna 16, Jože Pirnaver, rudar, Vodenska 20 in Marjeta Lončar, snažilka, Trg svobode 36, Valentin Pistotnik, laborant, Vodenska 45 in Breda Leskovšek, delavka, Vodenska 45, Bogomir Cesar, finomehanik, Keršičeva 37 in Helena Kerin, delavka, Trg svobode 34, Ciril Potisek, strojni tehnik, Suštarjeva 21 in Frida Kajbič, uslužbenka, Trg svobode 25, Mirko Gradišnik, delavec, Rudarska 6 in Alojzija Senar, trgovska pomočnica, Neža 37, Vinko Vek, varnostni tehnik, Gimnazijska 18 in Marija Bolarič, gospodinja, Gimnazijska 18.

Smrti: Martin Tratar, rudar, Retje 6, star 55 let, Miroslava Jesih, roj. Gorjup, upokojenka, Golovec, stara 71 let, Ana Tomažič, upokojenka, Zagreb, Krapinska 19, stara 40 let.

SREDA, 23. SEPTEMBRA

17.10 Angleščina na TV (Zagreb); 17.40 Pravilica za najmlajše: Tik-tak (Ljubljana); 17.55 Pionirski TV studio (Ljubljana); 18.25 Napoved dnevnega sporeda (Ljubljana); 18.30 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 S kamero po Afriki — serijski film (Ljubljana); 19.15 Resna glasba (Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Beograd); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Lirika (Beograd); 20.40 Zabavno-glasbena oddaja

OBVESTILO

Da bi Občinska zveza prijateljev mladine Trbovlje organizirala v letu 1965 še boljše in prijetnejše letovanje za naše otroke, je pripravila anketni list, ki ga je poslala vsem staršem otrok, ki so letovali letos v Piranu.

Prosimo starše, ki so anketni list prejeli, da ga do 28. septembra izpolnjenega vrnejo Občinski zvezi prijateljev mladine Trbovlje.

RTV Ljubljana; 11.00 Turistični napotki za tuje turiste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Opoldanski domači pele-mele; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi s pevcil zabavne glasbe; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Trideset minut v studiju 14; 21.15 Oddaja o morju in pomorsčakah; 22.10 Plesna glasba; 22.50 Literarni nokturno.

SOBOTA, 26. SEPTEMBRA

7.15 Jutranja glasbena srečanja; 8.25 Iz koncertov in simfonij; 9.40 Zabavna glasba iz Sovjetske zveze; 10.35 Koroške narodne pesmi; 11.00 Turistični napotki za tuje turiste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Lahek opoldanski spored; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.05 Mali glasbeni mozaik; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Gremo v kino; 17.35 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Lepe melodije; 20.30 Sobotni večeri v naših krajih; 22.10 Oddaja

(Zagreb); 21.30 Propagandna oddaja (Zagreb); 21.35 TV akcija (Ljubljana); 21.45 Kulturna panorama (Ljubljana); 21.55 TV obzornik (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sljeme: 17.40 Slovenščina (Beogra); 18.25 Objava dnevnega sporeda (Zagreb); 18.30 Poročila (Zagreb); 18.45 Belo vreme (Beograd); 21.35 Panorama (Zagreb); 22.05 Poročila (Zagreb).

ČETRTEK, 24. SEPTEMBRA
 10.00 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Francoščina (Beograd); 16.40 Ruščina na TV (Ljubljana); 17.10 Angleščina na TV — 106. lekcija (Ljubljana); 17.40 Na črko, na črko — mladinska oddaja (Beograd) 18.25 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana); 18.30 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Po Jugoslaviji (Beograd); 19.15 Glasbena porota — zabavno glasbena oddaja (Ljubljana); 19.45 Propagandna oddaja (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Narodna glasba (Zagreb); 20.40 Prof. Albert Papler: Jaga baba — TV igra (Ljubljana); 21.30 Propagandna oddaja (Ljubljana); 21.35 Koncert v studiju: Harfistka Stefica Žužek (Ljubljana); 22.05 TV obzornik (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sljeme: 18.25 Objava dnevnega sporeda (Zagreb); 18.30 Poročila (Zagreb); 21.35 Portreti (Zagreb); 21.55 Poročila (Zagreb).

PETEK, 25. SEPTEMBRA
 17.10 Angleščina na TV (Zagreb); 17.40 TV v šoli (Zagreb); 18.10 TV slikanica — Maršak — Pavček: Prtljaga (Ljubljana); 18.25 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana); 18.30 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 TV tribuna (Ljubljana); 19.15 Narodna glasba (Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Beograd); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Propagandna oddaja (Beograd); 20.35 Prenos (Beograd); 22.05 Kiparski simpozij — kulturna oddaja

(Ljubljana); 22.35 TV obzornik (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sljeme: 18.25 Objava dnevnega sporeda (Zagreb); 18.30 Poročila (Zagreb); 18.45 Tribuna (Beograd); 22.05 Poročila (Beograd).

SOBOTA, 26. SEPTEMBRA
 17.40 Lutkovna oddaja (Zagreb); 18.05 Glasbena oddaja (Zagreb); 18.25 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana); 18.30 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Serijska drama (Zagreb); 19.30 Kaj bo prihodnji teden na sporedu (Ljubljana); 19.45 Propagandna oddaja (Beograd); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Glasbena oddaja (Beograd); 20.45 Sprehod skozi čas (Ljubljana); 21.15 Humoristična oddaja (Beograd); 22.00 Propagandna oddaja (Beograd); 22.05 Dick Powell vam predstavlja — serijski film (Ljubljana); 22.55 TV obzornik (Ljubljana).

NEDELJA, 27. SEPTEMBRA
 8.45 Veselimo se — otroška oddaja, prenos iz Romunije (Intervizija); 9.30 Deček iz cirkusa — serijski film (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); ... Sportno popoldne: Nogometna tekma med Avstrijo in Jugoslavijo — prenos s Dunaja (Evrovizija); 19.00 87. policijska postaja — serijski film (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Da ali ne — zabavna ungarska oddaja (Beograd); 21.45 Poročila (Beograd).

Na kanalu 9 — Sljeme: 9.30 Serijski film za otroke (Zagreb); 19.00 Serijski film (Beograd); 21.45 Včeraj, danes, jutri (Zagreb).

PONEDELJEK, 28. SEPTEMBRA
 11.40 TV v šoli: Način življenja v ilirskih provincah (Ljubljana); 15.20 TV v šoli — ponovitev (Ljubljana); 17.10 Angleščina na TV — 107. lekcija (Ljubljana); 17.40 Francoščina na TV (Beograd); 18.10 Risanke (Zagreb); 18.25 Objava dnevnega sporeda (Ljubljana); 18.30 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Zelenjava v septembru — kuharski nasveti (Ljubljana); 19.15 Tedenski sportni pregled (Beograd); 19.45 Propagandna oddaja (Beograd); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Formacije — Ballet (Zagreb); 20.40 Ivo Vojnovič: Na taraci — TV priredba drame (Zagreb); 21.00 Propagandna oddaja (Zagreb); 21.55 TV obzornik (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sljeme: 18.25 Objava dnevnega sporeda (Zagreb); 18.30 Poročila (Zagreb); 18.45 Zgodovinski portreti: Aleksander Veliki (Beograd).

RTV - Ljubljana

VS
AK
DAN

Poročila ob 5.15, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.00, 17.00, 18.00, 23.00 in 24.00. Pozor, nimaš prednosti ob 11.00 Kmetijski nasveti ob 12.15. Vsak dan za vas ob 16.00 Radijski dnevnik ob 19.30. Oddaja Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vsako nedeljo ob 9.05 in 12.05 vsak ponedeljek četrtek in soboto pa ob 14.35.

SREDA, 23. SEPTEMBRA

7.15 Narodni in domači zvoki; 8.05 Plesni orkester Gene Deroin; 8.55 Pisan svet pravilje in zgodbe; 9.10 Slovenski pevec zabavne glasbe; 10.15 V tridesetminutnem taktu; 11.00 Turistični napotki za tuje turiste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Opoldanski domači pele-mele; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.05 Radijska šola za srednje stopnjo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi s našimi solisti; 18.10 Iz fonoteke radia Koper; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Iz naših studiov; 23.15 Melodije za lahko noč.

ČETRTEK, 24. SEPTEMBRA

7.15 Jutranja glasbena srečanja; 8.05 Slovenske narodne pesmi;

8.25 Romunski in poljski pevec zabavne glasbe; 9.25 Veseli pozdravi; 10.15 Z opernimi pevci po svetu; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Jugoslovanski pevec popevk; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi po glasbenih galerijah; 18.10 Turistična oddaja; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov; 21.40 Glasbeni nokturno; 22.10 Jazz s plošč.

PETEK, 25. SEPTEMBRA

7.15 Od uverture do finala; 8.05 Majhni zabavni ansambli; 9.25 Slovenski pevec zabavnih melodij; 10.15 Igra pihalni orkester

za naše izseljence; 23.05 Nočni akordi — plesna glasba.

NEDELJA, 27. SEPTEMBRA

7.15 Narodni in domači zvoki; 8.00 Mladinska radijska igra; 9.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 10.00 Se pomnite, tovariši...; 10.30 Pesmi borbe in dela; 10.50 Deset minut z orkestrom Mantovani; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Vedre melodije z velikimi orkestri zabavne glasbe; 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 14.00 Koncert pri vas doma; 15.05 Danes popoldne; 16.00 Humoreska tega tedna; 19.05 Glasbene razglednice; 21.00 Glasba ne pozna meja; 22.10 Godala v noči.

PONEDELJEK, 28. SEPTEMBRA

7.15 Jutranja glasbena srečanja; 8.25 Madžarska in bolgarska zabavna glasba; 9.25 Mali koncert domače popularne glasbe; 10.00 Dopoldanski dnevnik; 10.55 Glasbena medigra; 11.00 Turistični napotki za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Opoldanski domači pele-mele; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30

Priporočajo vam; 14.05 Majhen glasbeni mozaik; 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.15 Zabavna glasba; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi; 18.10 Zvočni razgled; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Revija slovenskih izvajalcev zabavne glasbe; 22.10 S popevkami po svetu; 23.05 Po svetu jazza;

TOREK, 29. SEPTEMBRA

7.15 Za vsakogar nekaj; 8.05 Jugoslovanski pevec popevk; 8.30 Slovenske narodne pesmi v različnih priredbah; 9.25 Pesmi za otroke; 9.40 Dvajset minut z majhnimi zabavnimi ansambli; 10.15 Z opernimi pevci po svetu; 11.00 Turistična oddaja za tuje goste; 11.15 Pozor, nimaš prednosti; 12.05 Zabavna glasba; 12.25 Zabavna glasba iz Bolgarije; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Priporočajo vam; 14.50 Zvočni kitar; 15.15 Zabavna glasba; 15.30 V torek nasvidenje; 16.00 Vsak dan za vas; 17.05 Poletni sprehodi z orkestri zabavne glasbe; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Pri skladateljih visoke romantike; 21.31 Zvočna panorama; 22.10 Plesna glasba; 23.05 Nočni akordi.

Janez Bizjak:

Na Centralnih Alpah

(POSEBEJ ZA »ZASAVSKI TEDNIK«)

3

CHAMONIX — cilj večine odprav z vseh strani sveta v francoske Centralne Alpe. Imeni Chamonix in Mont Blanc sta tako povezani kot pri nas Vrata in Triglav. Ko so v nekdanji gorski vasi začeli graditi hotele, je tu nastal pravi evropski Babilon. Ponekod kaže videz najmodernejšega vele mesta, drugod pa spet sliko najbolj stromažnega gorskega naselja. Od prvega pristopa na Mont Blanc naprej so nekdanji visokogorski kmetje začeli postajati hotelirji in gorski vodniki. Na svojih domačijah so urejevali tujske sobe; celotna dejavnost vasic od divji Arvi se je preusmerila v turizem. Tako pomeni danes Chamonix sinonim za alpski turizem. Vsak, še tako razvajen turist, najde tu, kar išče. Če se ne more znebiti denarja v dragih hotelih, ga lahko zapravi (ali znova dobi) v igralnicah. Po ulicah stoji stojnice za različne predmete tako na gosto, da se komaj prebiješ mimo njih. Med stojnicami in prodajalnami pa se prebija, vije in trobi nepretrgana kolona avtomobilov. Kot so različni ljudje, tako tudi avtomobili. Bradate Angleži in njim podobne »bergvagabunde« smo videli obvezno v najbolj zanimivih »napoleonskih piksnah«, ki so se komaj premikale. V tem babilonskem kaosu se prerivajo ljudje, oblečeni za montblanske vjharje, poleg onih, ki imajo še za Azurno obalo premalo na sebi. Eni vodijo pod pazduho svoje boljše polovice, drugi pa kup tankih in dolgih francoskih štruc, »bagetke« imenovanih. Med elegantno obuto gospodo se sprehajajo bosi »smrtniki« ali pa kot neki starejši možakar, ki je hodil obut le na eni nogi, na drugi pa je bil bos. Zaradi žulja seveda! V takih razmerah človek res ne ve, ali bi postavil Chamonix sredi Pariza ali pa na vroči Orient ali temperamenti Jug.

Popoldne smo se začeli seliti na Montenvers (1913 m), to je dve uri nad Chamonixom ob ledeniku Mer de Glace. Montenvers ni naselje, ampak končna postaja zobate železnice, kjer si ljudje ogledujejo vsa čuda največje evropskega ledenika in se nato spet odpeljejo nazaj. Na planoti nad postajo na višini 2000 m pa so si alpinisti z vsega sveta »rezervirali« prostor za šotore. Ker smo imeli preveč prtljage, smo se peljali kar s to zobato železnico. Ker pa imajo navado zaračunati po 1 NF za vsak nahrbtnik posebej, bi nas kmalu rešili vse »steže« naših denaric. Za nekaj zavojčkov našega Filtra so se močje v uniformah omeheali in tako smo že proti večeru 3. avgusta imeli na Montenversu postavljene živobarvne šotore v pestrem mednarodnem okolju.

Alpinisti z vseh koncev sveta hodijo sem na zadnjo preizkušnjo pred najvišjim podvigom v svojem življenju — pred utiranjem neuhajenih poti himalajskih osemstisočakov. Naši sosedje so bili Japonci, Avstrijci, Nemci in Angleži. Družba je bila torej izredno raznolika; temu primeren je bil tudi večerni živ-zav pred šotori. Najbolj optimistični so bili Japonci, ki so se neprenehoma smejali; tudi, ko je najhuje deževalo. Angleži so zelo malo govorili in so s svojimi himalajskimi bradami (te so na Montenversu sila moderne) delali bolj vtis obubožanih umetnikov ali filozofskih Robinzonov kot pa videz plezalcev. Najbolj domači smo bili z Avstrijci z Dunaja. Z inž. Elerskom sva imela šotor tik poleg njihovega. Nekajkrat smo celo skupaj kuhali (iz njihovih konzerv seveda). Nikdar pa niso mogli dovolj prehovati najinega kakaa, za katerega se je specializirala najina kuhinja. Najživahnejše so bile večerne razprave o vseh mogočih stvareh, ki so izpadle iz glav gorskih puščavnikov. Večkrat so preko Mer de Glacea valovili tihi večerni zvoki slovenskih narodnih pesmi. Ves tabor je živel kot ena družina, saj so bila naša življenja povezana v skupnih usodah med ledeniki in štiritisočaki. Ko sta se v montblanskih grebenih smrtno ponesrečila dva Nemca iz našega tabora, smo bili vsi nekoliko demoralizirani. Dva dni prej smo se zvečer še skupaj veselili in kovali načrte. Toda njun šotor je ostal za vedno prazen kot nema priča krutega davka, ki ga vsako leto zahtevajo gore...

4. AVGUST — Drugi dan bivanja v Franciji smo namenili spoznavanju ledenikov, hoji po njih in plezanju v navpičnih stenah ledeniških serakov. Križarili smo po ledeniku Mer de Glace in preko ledenika Glacier du Tacul do Seras s Geanto. Ledeniki so največje čudo Centralnih Alp. Ti jim dajejo tisto mogočnost, veličastje in privlačnost, zaradi česar so Centralne Alpe tako izredne. Hoja po njih je nekaj posebnega. Poti ni, niti stalne smeri. Včasih najde človek le redke sledi. Na višjih ledenikih (npr. Glacier du Geant), kjer večkrat sneži, vodijo po snegu gazi. Vendar ni nobena pot na ledeniku stalna. Če so en dan stopinje na nekem mestu, jih čez nekaj dni ne bo več. Pot bo vodila drugje, ker se mora prilagajati stalnemu nastajanju ledeniških razpok. Sploh so ledeniki posebno doživljajo.

(Se nadaljuje)

Poljski pevci v Trbovljah

Na povabilo Akademskega pevskega zbora »Tone Tomšič« iz Ljubljane je dne 23. septembra prispel v Slovenijo zbor Medicinske akademije iz Gdanska, imenovani zbor »Tadeusza Tylewskiego«. Vodstvo APZ, ki je ponudilo trboveljski Svobodni koncert tega imenitnega pevskega ansambla, je to storilo zaradi tradicionalnega prijateljstva s pevci v Trbovljah in zato, ker posebno visoko cenil glasbeni okus zvestega koncertnega občinstva našega kraja in gostoljubnost organizatorjev. Zbor AMG vrača s to turnejo po Sloveniji obisk Akademskemu pevskemu zboru, ki je letos v aprilu gostoval na Poljskem in bil tam v vsakem pogledu deležen prijateljstva, pozornosti in spoštovanja.

83-članski pevski kolektiv poljskih študentov stopa letos v svojo devetnajsto sezono. Od ustanovitve 1946. leta ga je dvajset let vodil profesor Tadeusz Tylewski. Dirigent se je z veliko ljubeznijo in ne manjšimi umetniškimi ambicijami lotil dela. Zbor je hitro rasel in že leta 1959 štel med najboljše poljske zборе z izvirnim ter zahtevnim repertoarjem in kvaliteto, ki je samo rasta, si je zbor pridobil ugled in zaslovel preko meja. Studentskemu ansamblu so se pevci menjavali, a to je le redkokdaj omajalo zlitost zbora, ki je nihal uspeh za uspehom: Varšava, Praga, Budimpešta, Bukarešta.

Ko se so leta 1959 pripravljali

na Mednarodni študentski festival v Torinu, jim je nekaj dni pred odhodom, na odru, med koncertom umrl dirigent, katerega ime so si nato vzeli. Njegov novi dirigent je postal profesor Leon Snarski. Izreden uspeh v Torinu je zblizal dirigenta in zbor. S svojim doslednim ustvarjalskim konceptom si je pridobil zaupanje pevcev, ki jim dirigira še danes in jih vodi od uspeha do uspeha. Na 17 tekmovalnih doma in v tujini so porabili kar 14 prvih mest.

V svojem dolgoletnem obstoju je zbor naštudiral in z uspehom izvedel preko 200 tehtnih partitur. V programski politiki so usmerjeni po eni strani na bogato poljsko glasbeno preteklost, pretežno renesančno, po drugi strani pa na sodobno poljsko ustvarjanje, ki se naslanja na izvorno folklorno blago. Zanimiv bo zlasti drugi del koncerta, ki je tako po kompozicijski tehniki kot po melodiki na šemu občinstvu malo znan in ravno zato zanimiv in privlačen. V sporedu so imena znanih sodobnih poljskih ustvarjalcev kot na primer: Maktakiewicz, Szell, govski, Malawski, Koszewski, Wiechowicz.

Zbor takšne mednarodne veljave bodo gotovo tudi poslušalci v Trbovljah radi prišli poslušati dne 27. septembra zvečer. S tem pa bodo prispevali najpomembnejši delež primernemu sprejemu ambasadorjev amaterske umetnosti iz prijateljske države.

Art Buchwald: TELEVIZIJA

Imamo prijatelje, ki se pišejo Shaw. Televizijskega aparata nimajo. Pravijo, da jim prav nič ne manjka. Raje berejo knjige, poslušajo plošče in razen tega se imajo vsaj o čem pogovarjati. Kadar so kam povabljeni, pa ponosno izjavijo, da nimajo televizorja. Imajo služkinjo in jasno je, da so ji morali kupiti televizor, sicer bi nenadoma pustila službo. Vsak večer slišijo iz njene sobe hrupen smeh in prepričani so, da se čudovito zabava s svojim televizorjem.

Nekega večera pa je pozvonil telefon in ženski glas z drugega konca je rekel, da sestavlja neko anketo in bi rad vedel, kakšen televizijski program gledajo ta večer pri Shawovih.

»Nimamo televizorja,« je rekla gospa Shaw.

»Hočete reči, da cela vaša hiša ne premore televizorja?« Gospa Shaw je postalo nerodno.

»No, da, služkinja ga ima.«

»In kaj gleda?«

»Ne vem,« je dejala gospa Shaw.

Pod zelo ugodnimi pogoji posredujemo kmetijskim zadrugam in ostalim gospodarskim organizacijam

GROZDJE PROKUPAC

za predelavo.

Dobava takoj!

Vagonske količine od 5 do 6 ton dalje!

Za vas pa lahko prodamo

VAGONSKE POŠILJKE

KROMPIRJA »MERKUR«

Naročila za grozdje in ponudbe za krompir pošljite na naslov:

»AGENCIJA SLOVENIJA« — Ljubljana,
Kotnikova 16 — telefon 30-194

PLANINSKO DRUŠTVO TRBOVLJE — TRBOVLJE

razpisuje

prosto delovno mesto OSKRBNIKA planinskega doma na Mrzlici

Interesenti naj vložijo prošnje na naslov Planinsko društvo Trbovlje in to vsaj do 30. septembra 1964.

Požar v Ravenski vasi

(g) Zagorje. — V neurju, ki je vladalo nad Zagorjem 17. 9., je ob 18.20 udarila strela v kozolec, last Zofije Jesih v Ravenski vasi št. 39

nad Zagorjem. V kozolecu je bilo 7 ton sena. Rešili so le orodje in vozove. Škode je bilo za okrog 2 milijona dinarjev.

vemo, če sploh gleda televizijo.

»Ali je aparat vključen?«

»Je, a sprejem je slab in slike ni videti prav jasno.«

»A vseeno verjetno veste za naslov programa.«

Gospod Shaw je začel postajati živčen:

»Gospa, odgovorjamo vam po pravici: televizor je prižgan, punca je v sobi, toda ko sem stopil v sobo, ga ni gledala.«

»Kaj pa je počela?«

»Gospa, to pa ne spada več k vaši anketi. Postavljati smete samo vprašanja s področja televizije. Če pa želite počakati, vam bo morda žena prinesla najnovejše vesti.«

Gospa Shaw se je vrnila.

»Kaj je gledala?« je hotel vedeti gospod Shaw.

»Gledala je svojega fanta, ki je odhajal,« je suho odvrnila gospa Shaw.

Gospod Shaw je ponovil v telefon:

»Naša služkinja gleda svojega fanta, ki odhaja.«

»Mislil, da ni trenutno nikjer tega programa,« je dejala gospa pri telefonu.

»Prav, pridite k nam, pa ga boste lahko videli.«

»Ali bi lahko vprašali svojo žensko, kaj gleda?«

Gospa Shaw je rekla možu, naj gre v sobo služkinje in pogleda, kaj gleda Beatrice.

Gospod Shaw se je nekam hitro vrnil.

»Ničesar ne gleda,« je lažnonsko dejal.

»Toda televizor je vključen,« je pripomnila žena, »do sem ga slišim.«

»Zdi se mi, da je pri Beatrice njen fant,« je rekel Shaw.

»Ali si ju vprašal, kaj gledata?«

»Nisem si upal. Ko sem odprl vrata, je bila soba zavita v temo in slišal sem samo Beatrice, ki se je nekaj hihitala. Potem sem zaprl vrata.«

»Grem pa jaz pogledat, kaj se dogaja.«

Zenski glas pri telefonu je vztrajal:

»Ali bi mi povedali, kakšen program gleda vaša služkinja?«

»Ne vemo še natančno,« je odkrito dejal gospod Shaw.

Če povem po pravici, niti ne

Mislím, da je Palm Beach danes najprivlačnejše mesto v Združenih državah Amerike, najzanimivejši kraj v njem pa Whitneyeva igralnica. Restavracija, ki je združena z igralnico, bo slej ko prej obiskal vsakdo, ki dopotuje v Palm Beach.

Nikjer v Franciji, Italiji, Švici, Nemčiji ali Španiji ni restavracije, ki bi se po kakovosti jedi mogla meriti z Whitneyevo restavracijo. V njej ne najdete jedilnega lista, naročite lahko vse, kar si poželíte ali kar vam pride na um, od juhe do pečene račke in ptičjih jezikov. A kar je najprijetneje: zmeraj vam postrežejo z vsem, kar ste naročili.

Po obedu odhajajo gostje v igralnico. Dve uri zatem je igralnica polna in se ne izprazni do zgodnjih jutranjih ur. Mnogi menijo, da je Whitneyeva igralnica boljše organizirana in zanimivejša kakor kazino v Monte Carlu. Mene navdušuje. Prav kmalu sem imel priložnost, da sem osebno spoznal Whitneya, lastnika znamenite igralnice.

Našel sem ga v njegovi pisarni, kjer je bil komaj prostor za pisalno mizo in dva fotelja. Verjetno je morala biti v tem ozkem prostoru nekje tudi železna blagajna — to je bil edini prostor v stavbi, ki je imel na oknu železne rešetke — a je nisem opazil. Pred vhomom v pisarno je stal vratar, ki mi je odprl vrata šele, ko je prejel od svojega gospodarja dovoljenje za to.

Whitney je bil človek s krepko, energično brado, s hladnimi sinjimi očmi in z brezizraznim licem. Njegova

igralnica je bila stalno polna gostov in zaslužil je pravljíčno visoke zneske. Pripovedovali so, da je znašal njegov dobiček v sezoni tudi po dva milijona dolarjev. Whitney je bil mož čvrste volje. Želel sem se z njim podrobneje

Ch. G. N.

30 000 dolarjev

pogovoriti, a to ni bilo lahko; ni sodil v vrst ljudi, s katerimi brez težav pridemo v stik.

Tako med pogovorom sem ga vprašal, koliko zgubi v sezoni zaradi ponarejenih čerkov ali neplačanih računov obiskovalcev igralnice. Povedal mi je, da znaša zguba približno 200.000 dolarjev letno. To se mu ni zdelo preveliko. Ko je govoril o tem, so mu oči zažarele in v ustnih kotičkih su mu je pojavil otožen nasmešek.

»Pred nekaj dnevi se je odigral zanimiv dogodek,« mi je pričel pripovedovati. »Sedel sem v pisarni, ko so mi povedali, da želi govoriti z mano neka ženska. Rekli so, da je žena Johna Rossiterja.«

Še preden je spregovorila, je planila v jok in solze so ji kar lile iz oči. Brisala jih je z žepnim robčkom in se trudila, da bi se obvladala. Veste, ne prenašam ženskih solz in po možnosti se izogibam čustvenim izlivom. Toda tokrat so me njene solze vznemirile. Pomiloval sem to žensko, še preden je odprla

usta, da bi mi povedala svojo zgodbo.

Zvedel sem, da je njen mož strasten igralec in da je prejšnjega dne, v sredo, zgubil v igralnici 30.000 dolarjev. Njenega moža sem poznal že pet ali šest let, saj je pri-

prisiljeni prodati hišo, hčerki bosta morali prekiniti šolanje in ona se bo morala zaposliti, da bi se tako obdržala na površju. To je bila dolga zgodba.

Pomiloval sem to ženo. Najbolj me je ganilo da ni-

hjal v igralnico vsako leto. Z njim nisem imel ožjih stikov, vendar sem se mu ob vsakem prihodu javil in spregovoril z njim nekaj vpljudnih besed. Vsekakor sem imel o Rossiterju najboljše mnenje. To je bil športni tip, človek prijetne zunanosti in nastopa, član uglednega kluba in povsod znan. Tu sem ga videl več let, vendar nisem imel pojma, kako igra, ali dobiva ali zgublja. Pri meni je imel račun in če je bilo treba kaj plačati, je konec meseca vse v redu poravnal.

Gospa Rossiter mi je pojasnila, da predstavlja zanjo moževa igralska strast resen problem. Prosila ga je, naj se odreče igram v igralnicah in borznim špekulacijam. Rossiter ji je prisegel, da je nehal igrati v igrah na srečo.

Vendar ga je ponovno prevzela igralska strast. Zguba 30.000 dolarjev prejšnjega dne jih je popolnoma uničila. Pozabil sem že, kaj vse mi je pripovedovala, toda dobro sem si zapomnil njene besede, da bodo zaradi te zgube

ma več denarja za šolanje otrok. Dejal sem ji, da ne maram ljudi, ki zaigrajo vse do zadnjega dolarja. »Sentimentalnost!« boste rekli. Toda tudi to je del mojega posla. Nič ne morem kaj igralnici bolj škodovati, kakor glasovi, da ljudje v njej izgubljajo vse, kar imajo. Končni rezultat je bil, da sem se odločil vrniti ženski denar, ki ga je njen mož izgubil, vendar samo z jasnimi in odločnimi pogoji: John Rossiter ne sme nikoli več prestopiti praga moje igralnice. To obljubo mi je dala med solzami, ki so ji nenehno tekale po licih. Dal sem ji denar in se počutil precej neprijetno, da ne rečem bedasto, ko mi je poljubljala roke, mi zagotavljala, »da mi bo bog vse to bogato poplačal« in govorila še razne druge neumnosti, kakor pač govori ženska, kadar ustrezemo njeni želji.

O tem nisem več razmišljal, dokler mi ni naslednjega dne popoldne prišel šef restavracije javiti, da je John Rossiter pravkar odšel v igralnico in da že zopet igra.

Takoj sem stopil k njemu in ga zaprosil za minuto razgovora. Ko sva se oddaljila od igralcev, sem ga vprašal, zakaj je zopet prišel.

»Hočem vedeti, kaj vse to pomeni!« sem ga nahrúllil. »Včeraj je bila pri meni vaša žena in mi tožila o težavah vaše družine zaradi 30.000 dolarjev, ki ste jih izgubili v igralnici prejšnjo sredo. Vrnili sem ji denar, ki ste ga zgubili, s pogojem, da vas nikoli več ne vidim tukaj. Zakaj ste zopet prišli?«

Rossiter me je za hip ves prepaden gledal, nato pa je dejal: »TODA JAZ SPLOH NISEM OŽENJEN!«

V prihodnji številki
nova kriminalna

zgodba

»RAZBITA
VENERA«

DOPISUJTE V

Zasavski
GLASILO
SZOL
ZASAVJA
TEDNIK

RECI MI,

MAMA!

19

v uho: »Striček, saj nisi žalosten, ker imam Cisko prav tako rada kot tebe?«

»Ne, zares ne, Andrea,« je odvrnil in z zamisljenim pogledom opazoval njun odhod.

Ciska je bila že več tednov pri Bruggerjevih. Pričela se je zavedati, da so bili ti dnevi, ki jih je preživela v hišici ob jezeru, najlepši v njenem življenju in da se jih bo spominjala do konca svojih dni.

Brugger in Andrea sta ji kazala veliko hvaležnost za vse, kar je zanju storila, tako da je bila zaradi tega pogosto ganjena, skoraj sram jo je bilo, ker sta mislila, da se zanju žrtvuje. Niti slutila nista, kako srečna je bila ob misli, da jima je potrebna in da sta vsak dan bolj navezana nanjo. Svojega lončarskega dela ni niti malo pogrešala.

Brugger si je po nezgodi hitro opomogel. Izpahnjeno roko ni nosil več v povojih in jo je lahko že kar dobro uporabljal, levico pa je imel še v mavcu. Ko ga je Ciska prvič odpeljala s svojim vozom v delavnico, se ni mogel dovolj načuditi, kako pametno je za časa njegove odsotnosti vodila delo.

Dan, ko bodo Bruggerju odvzeli z roke mavč-

no obvezo, se je hitro bližal. Potem mu ne bo Ciska več potrebna. Tako se je navadila nanj in na Andrejo, da ni smela niti pomisliti na slovo od njiju. Kar strah jo je bilo vrnitve v svojo samoto, ki jo je doslej tako cenila. Celo njeno delo, ki se mu je v zadnjih letih posvečala s tolikšno ljubeznijo, je sedaj ni več mikalo. Slutila je, da tudi Mihael ni ravnodušen do nje. Morda pa je videl v njej le dobro prijateljico. O svojih občutkih do njega si je bila že davno na jasnem, ljubila ga je. Življenja z njim se ni bala. Zaradi njega in Andreje bi celo opustila svoj poklic, kar ne bi Andriju na ljubo nikoli storila.

Dokler je bila Andrea tisti večer še pokonci, se Ciska ni mogla odločiti, da bi spregovorila o svojem odhodu. Andrea pa, kot da bi slutila njen namen, se je stisnila k njej v naslonjač in ji naslonila glavo na ramo.

Pa tudi potem, ko je že spravila otroka spat, se ni čutila dovolj trdno, da bi mirno spregovorila o svoji odločitvi. Svoj nemir je hotela zakriti z raznimi drobnimi opravili. Poravnala je blazine na kavču, zložila Andreine knjige, ki so spet ležale na preprogi ob kaminu, potem je izpraznila pepelnik, nazadnje pa je odprla okno

in se zasirmela v jesensko noč. Na sebi je čutila Mihaelove poglede.

Ne da bi se obrnila je naglo rekla: »V nedeljo se odpeljem domov. Čas je, da se me že enkrat iznebita!«

Besedica »iznebita« je Mihaela zadela v živo. Ni razumel, da hoče Ciska na šaljiv način prikriti, kako težko se ji bo posloviti od njega in Andreje. »Jasno, da vas vleče nazaj v mesto,« je končno spregovoril, »v tej samoti se gotovo zelo dolgočasite.«

»Ne, to ni res. Nadvse rada imam to mirno, od sveta odmaknjeno življenje,« se je na pol obrnila proti njemu.

»Zakaj pa potem ne ostanete tu?« je grobo rekel, nato pa grenko dodal: »Nimam vas pravice zadrževati, to bi bilo preveč sebično od mene.«

Zrak, v sicer tako prijazni in domači sobi, je bil mahoma nabit z električno.

»Doma me vendar čaka delo,« je negotovo spregovorila.

»Seveda, na to niti pomislil nisem. Že tako sem predolgo izkoriščal vašo dobroto in usmiljenost.«

Vstal je in se ji počasi približal. Njegovo srce je bilo prepolno občutkov, vsak posamezen živec njegovega velikega in močnega telesa je hrepenel po njeni bližini.

Ni si ji upal čisto približati; srce mu je razbijalo ko kladivo, hotel je spregovoriti, a mu je bil jezik kot ohromel in vrat zadržan. Bil je petintrideset let star, a še vedno brez vsakih izkušenj v ljubezenskih zadevah. Približal se ji je za korak. Še vedno je strmela skozi okno, kar mu je jemalo pogum, a čar njene bližine je bil močnejši: zgrabil jo je za rame in jo obrnil k sebi. »Ciska, ne igrate se z mano, tega ne zdržim več,« je vroče zašepetal in se sklonil k (Se nadaljuje)

NAPOVED HIDROMETE-
OROLOŠKEGA ZAVODA
SRS

VREME

Se nadalje prihaja nad
naše predele nizek zračni
pritisek, ki bo vplival na
slabo vreme v naših kra-
jih

Zasavski GLASILO SZDL ZASAVJA TEDNIK

Ustanovljen decembra 1947 — Glasilo občinskih odborov
SZDL Hrastnik, Litija, Trbovlje, Zagorje ob Savi — Ureja
uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Marijan
LIPOVŠEK

ZACETEK SEZONE V TRBOVLJAH

(ma) TRBOVLJE. — Kulturna sezona v Trbovljah se že začela. Za uvod je bila v Delavskem domu razstava del udeležencev I. slovenske slikarske kolonije Zagorje— Izlake 1964. Številni obiskovalci na začetku sezone pričajo, da bo na prireditvah več obiskovalcev, kot jih je bilo zadnje leto.

Skočila pred rešilni avtomobil

(žak) Trbovlje — Dne 14. 9. ob 18.30 je po Zasavski cesti iz smeri Trbovelj proti Hrastniku vozil rešilni avto z oznako LJ 153-79 s poklicnim voznikom Jožetom Kuharjem (31 let) doma iz Brulce št. 27 nad Hrastnikom. Vozil je s hitrostjo 60 km na uro. Nasproti mu je pripeljal vprežni voz Nenačdoma je izza voza skočila 4-letna Nevenka Zagorelec, doma iz Trbovelj, Zasavska ce-
sta št. 9. Ker je skočila ravno pred avtomobil, jo je vrglo na sprednji del avtomobila. Odbilo jo je po ceisti. Dobila pa je težke poškodbe po glavi. Voznik ne- sreče ni mogel preprečiti zaradi premajhne razdalje. Ponesrečen- ko so pripeljali v trboveljsko bolnišnico.

»Obnova« Radeče: MLADO PODJETJE

»Obnova« je ustanovila 1. ja- nuarja 1963 Stanovanjska skup- nost Radeče. V svoji dejavnosti ima podjetje naslednje delavnice: kovinsko, mehanično, mi- zarsko, pleskarsko, zidarstvo in šiviljsko. Poleg tega imajo v po- sest tudi kamnolom. Brez osmih vajencev je vseh zaposlenih 46, od tega 14 žensk. Kot morda mnogokje imajo tudi pri »Ob- novi« največje probleme s kad- ri. Brez izjeme primanjkuje strokovnih kadrov v vseh pano- gah.

Proizvodni plan je bil ob pol- letju realiziran s 55%. V podje-

Občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij v Tr- bovljah pripravlja za novo sezono tudi številna gosto- vanja. V Trbovljah bodo go- tovo nastopili gledališniki z Jesenic, v teku pa so po- govori za gostovanja Mest- nega gledališča iz Ljubljane, SLG iz Celja, ljubljanskega Sentyakobskega gledališča in Mladinskega gledališča ter Slovenskega gledališča iz Trsta. Računajo, da bo v se- zoni na mesec vsaj dvoje go- stovanj.

26. septembra bo v Trbov- ljah gostoval Medicinski zbor Tadeusza Tylewskiego iz Gdanska na Poljskem; pod

tju so optimisti in pričakujejo, da bodo do konca leta uspešno realizirali letni plan.

Z ozirom na to, ker je šiviljska delavnica proizvodnega značaja, obstoji nevarnost, da bo podjetje prišlo na redni obračun, ker bo imela ta šiviljska delavnica več kot 50% proizvodnje. Z ozirom na to je »Obnova« zaprosila ob- občinsko skupščino, da naj odobri osamosvojitve šiviljske delavni- ce, tako da bo samo ta na red- nem obračunu.

V »Obnovi« se ubadajo še z enim problemom — nabavo os- novnih sredstev.

vodstvom dirigenta profesor- ja Leona Snarskega bo po- slušalcem zapel 20 pesmi.

2. oktobra pa bosta dve predstavi zabavnega interna- cionalnega varietetskega programa; med izvajalci bo Los trio de Granada, mojster marionet Antonin Kopecki in drugi.

Posvetovanje o HTV pri delu

TRBOVLJE — Kot drugod tudi v Zasavju že več let or- ganizirajo v mesecu oktobru teden oziroma mesec varno- sti, v katerem skušajo mobi- lizirati vse, ki delajo za večjo varnost pri delu, izven dela in v prometu. V tednu ozi- roma mesecu varnosti obrav- navajo vso problematiko, ki je povezana s HTV, še pose- bej pa nesreče izven dela in v prometu, kar spada v okvir prizadevanj za večjo varnost prebivalcev.

V okviru priprav na teden oziroma mesec varnosti pa je bilo 22. septembra v Trbov- ljah posvetovanje vseh član- nov občinskih komisij za HTV pri delu v občinah Tr- bovlje, Hrastnik in Zagorje ob Savi ter vseh varnostnih tehnikov in odgovornih za HTV v delovnih organizaci- jah. Posvetovanje je sklicala medobčinska inšpekcija dela in bomo o njem še poročali.

IZ ZVEZNE SKUPŠČINE

Na zadnji skupni seji zveznega in gospodarskega zbora Zvezne skupščine, na kateri so razpravljali o gibanju cen nekaterih kmetijskih proizvodov, električne energije in premoga, sta govorila tudi poslance gospodarskega zbora Paško Romac in poslance zvez- nega zbora Tone Bole. Iz njune razprave prinašamo naslednje izvlečke:

PAŠKO ROMAC: Kako je s tem, kar sklenemo?

»Ne bi želel govoriti o indeksih in številkah. Teh je že tako preveč. Sodim, da bi morali več govoriti o uresničevanju sklepov in dogovorov, ki jih sprejemamo na raznih ravneh. Zdi se mi, da smo doslej sprejeli že mnoge odločitve, da pa veliko več nismo storili.

Včeraj sem spet pre- bral pismo izvršnega ko- miteja CK ZKJ, sklepe IV. plenuma CK ZKJ, sklepe zveznega odbora SZDLJ iz leta 1962 itd. Ugotovil sem, la k temu nimamo več veliko dodati. Že pred dvema letoma smo, na primer, ugotovili, da so investicije preširo- ke, da je njihova struktu- ra neustrezna, da z našo plačilno bilanco s tujino ni vse v redu in podobno. Tudi tedaj smo govorili o političnih investicijah.

Junija in julija letos naj bi začeli veljati ukrepi o omejitvi investicijskih sredstev, toda od 650 mil- liard dinarjev nezagotov- ljenih sredstev je bilo ustavljenih le 43 milijard ali 1,7% vseh d.l.l...»

TONE BOLE: Ekonom- ska situacija izvoza.

»Poiškati bi bilo treba take mehanizme, ki bi naše gospodarstvo zelo intenzivno usmerili v iz- voz. Ko govorimo pri tem o ekonomski nuji, misli- mo na popolno ali delno

devizno samofinanciranje naših gospodarskih panog ali skupin. Pri razpravah o ekonomski stimulaciji izvoza gre navadno za de- litve deviz, ne samo med delovnimi organizacijami, temveč tudi med banka- mi.

Doslej smo stimulirali le finaliste, medtem ko kooperantov in ostalih faktorjev nismo spodbu- jali k izvozu z nikakršni- mi spodbudnimi elementi. Zato ni naključje, da si finalisti zelo prizadevajo za večji izvoz blaga, ko- operanti in drugi sode- lavci, ki niso v tej igri stimulacije, pa grede po povsem drugi poti. Reten- cijska kvota — seveda ne takšna, kot jo imamo danes — bi lahko močno prispevala k povečanju izvoza.

Če analiziramo poročilo oziroma bilance Jugoban- ke, lahko ugotovimo, da je manjši priliv deviznih sredstev tudi rezultat ne- discipliniranega vračanja deviznih obveznosti. So- dim, da bi morale banke dosledno vztrajati pri iz- polnjevanju obveznosti, ki izhajajo iz poslovnih do- govorov, sklenjenih s to- varnami oziroma posa- meznimi skupinami. To nas je privedlo celo tako daleč, da morajo odstopati od izvoza celo tiste delov- ne organizacije, ki so do- slej redno izpolnjevale svoje izvozne obveznosti.

PROBLEM PITNE VODE

(is) LITJA - Sola v Kostrev- nici je že nekaj dni brez vo- de. Pred enajstimi leti, ko je bilo zgrajeno sedanje šolsko poslopje, so uredili še lasten vodovod. Zajeli so vodo v bli- žini šole. Kasnejše bakteriolo- ške preiskave so pokazale, da voda ni zdrava in da je ne- užitna. Toda zaradi pomanj- kanja finančnih sredstev in pa ker ni bilo še neposredne ne- varnosti, niso storili ničesar. Voda pa je postajala vse slab- ša in letos ni bila več uporab- na za pitje. Zdaj pa jo je še

celo zmanjkalo. Bilo bi nujno potrebno, da bi naredili pri- ključek na vaški vodovod in s tem rešili težak problem šole s preskrbo zdrave pitne vode, vendar nimajo materi- alnih sredstev. Če bi občinska skupščina preskrbela cevi in ostali material, so vaščani pripravljani sami izkopati jar- ke.

Upajmo, da bo občina razu- melna težko stanje šole in ji pomagala tudi urediti problem vsaj do zime, saj le-ta brez vode ne more biti.

»ZASAVSKI TEDNIK« Trbovlje — Uredništvo in upra- va: Trbovlje, Trg revolucije 11/II — telefon 80-191 — poštni predal 82 — žiro račun pri SDK v Trbovljah 600-13-608-1 — Naročnina: posamezna številka 20 dinarjev, mesečna 60 dinarjev, trimesečna 180 dinarjev, polletna 360 dinarjev in letna 720 dinarjev — Poština: plačana v gotovini. Nena- ročenih rokopisov in fotografij ne vračamo — Stavak, kli- šeji in tisk CP »Mariborski tisk«, Maribor.

Tovariš urednik,

z zanimanjem sem prebral o rubriki »Komentiramo« sestavek »Anonimnost, to- da zakaj?« Pred kratkim sem se mudil na občinski skupščini. Vstopil sem o pisarno in ko je tovariš referent, ki je sedel za mizo, dokončal pisanje in me samo malo

kaj »vzgojne«, se primeri kar naprej po- navljajo.

Poznam primer iz naše bližine: pred kratkim se je izselil iz »stanovanja« (so- be) nosilec stanovanjske pravice. Dogo- vorjeno je bilo, da ga bo dobil službe- nec istega podjetja. Toda soseda se je

Ljudje med seboj

»oplazil« s pogledom, sem ga ogovoril. »Tovariš ta in ta.« Hitro me je popra- sil, ker sem njegovo ime napačno izgo- voril, potem pa je spet gledal v akte in me poslušal.

Pravzaprav nisem imel namena pisati o odnosu, pač pa pozdravljam pobudo, da naj bi imeli uslužbenec na mizah vl- zitke, da bi vedeli s kom govorimo! Iz- nebili bi se anonimnosti, pa tudi vsako napačno ogovarjanje referentov oziroma drugih uslužbencev bi tako odpadlo.

O. E., Trbovlje

Tovariš urednik,

tudi v Zasavju so pogosti primeri nasil- nega oseljevanja o stanovanja. Ker so bile dosedanje kazni premajhne in nič

prapravljalna na »juriš« precej časa. Ko se je stranka izselila, je takoj zasedla še to sobo. Doslej še ni bila kaznovana, niti jo še ni nihče opozoril na nezakonitost njenega postopka. Vprašujemo se le, ka- ko bo plačevala najemnino za to »prisvo- jeno« sobo, saj že zdaj dolguje najem- nino za več mesecev in bi jo morali opo- zoriti tudi na to njeno početje.

Prav bi bilo, da bi vsako nasilno ose- litve kar najstrožje kaznovali. Pet tiso- čakov kazni ne zaleže, treba bi bilo storiti isto — nasilno izselitev in za nameček še kazni — malo večje, pa bi bil pro- blem morda hitreje rešen kot se pa na- silne rešitve rešujejo sedaj.

K. T., Zagorje ob Savi